

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/51/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010136
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5611010136.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Podhorcovej a prísediacich JUDr. Aleny Oberučovej a Aleny Nemcovej na hlavnom pojednávaní dňa 1. októbra 2020 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Z. J. Š. Z. J. X. K. , nar. XX. X. XXXX v S. J., trvale bytom R. S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

ž e

ako konateľ spoločnosti Multirent, s.r.o, Štúrova 37, Liptovský Mikuláš, IČO: 36370037, DIČ: 2020983338, podal 2. 4. 2007 za uvedenú spoločnosť daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za rok 2006 v zmysle zákona č. 595/2003 Z. z., v daňovom priznaní nevykázal žiadne výnosy ani náklady, pričom daňovou kontrolou správcu dane boli zistené príjmy spoločnosti vo výške 8.123.600,- Sk (269.654,- eur) vyplývajúce zo zdaniteľných obchodov uskutočnených pre spoločnosť Fintrade Nitra, spol. s r.o., Svätoplukova 24, Nitra, ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu vystaveného obžalovaným (bez evidenčného čísla) v mene spoločnosti Multirent, s.r.o. pre spoločnosť Fintrade Nitra, spol. s r.o. zo dňa 28. 4. 2006 na sumu 1.376.000,- Sk (45.674,83 eur) s uvedeným účelom úhrady - „úhrada zo zmluvy 27. 3. 2003“ a z príjmového pokladničného dokladu (bez evidenčného čísla) z 20. 4. 2006 vystaveného obvineným v mene spoločnosti Multirent, s.r.o. pre spoločnosť Fintrade Nitra, spol. s r.o., na sumu 6.747.600,- Sk (223.979,29 eur) v súvislosti s úhradou faktúry č. 206/001 z 10. 4. 2006, čím za rok 2006 skrátil daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb spoločnosti Multirent, s.r.o., vo výške najmenej 1.543.484,- Sk (51.234,28 eur),
t e d a

- v značnom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

- zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 276 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4,5 (štyri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti - vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo jeho zástupcu podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka a vykonávať podnikateľskú činnosť podľa zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na Ing. Miroslava Šimka obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Dňa 23. 6. 2015 Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol o uznaní viny obžalovaného z predmetného skutku. Obžalovaný podal dňa 7. 7. 2015 odvolanie proti všetkým výrokovým častiam rozsudku.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/74/2015 - 526 rozhodol o zrušení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 6. 2015 a vrátil mu vec na opätovné prejednanie v potrebnom rozsahu a rozhodnutie, najmä z dôvodu, že v konaní je potrebné vypočuť svedkyňu F. X., taktiež z dôvodu nevyhnutnosti oboznámiť s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/64/2010 a sp. zn. 2T/43/2013. Dňa 8. 3. 2017 rozhodol súd prvej inštancie opäť o uznaní viny obžalovaného. Prokurátor svoje odvolanie proti výroku o treste tohto rozsudku zo dňa 10. 3. 2017 vzal späť dňa 19. 5. 2017. Na základe odvolania podaného obžalovaným rozhodol Krajský súd uznesením č. k. 2To/78/2017-667 zo dňa 17. 1. 2018 o zrušení rozsudku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, s dôrazom na potrebu dôsledného postupovania podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku a § 2 ods. 12 Trestného poriadku, potrebu riadneho vysporiadania sa s dôkazmi predloženými v konaní, a to najmä so znaleckým posudkom vypracovaným dňa 26. 1. 2016 R.. Z.. H. Ď., R.., znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, keď ide o dôkaz, ktorého závery sú v rozpore s tvrdeniami obžaloby o skrátene dane obžalovaným, ktoré si súd prvého stupňa v napadnutom odsudzujúcom rozsudku osvojil, pričom podľa záverov znaleckého posudku k skrátene dane za príslušné zdaňovacie obdobie dôjsť nemalo. Krajský súd v Žiline ďalej vo svojich úvahách pokračoval, že po doplnení dokazovania v zmysle intencií predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom opätovne obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., nakoľko v značnom rozsahu skrátol daň, keď ako konateľ spoločnosti Multirent s.r.o. za rok 2006 skrátol daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb spoločnosti Multirent s.r.o. vo výške najmenej 51.234,28 Eur. Podľa záverov obžalovaným predloženého znaleckého posudku vypracovaného znalcom R.. Z.. H. Ď., R.., spoločnosti Multirent s.r.o., ktorej bol obžalovaný konateľom, za rok 2006 nevznikla povinnosť platiť daň z príjmu právnických osôb, čo je v rozpore s tvrdením obžaloby, ako aj súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti Multirent s.r.o. mal za rok 2006 skrátiť daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb tejto spoločnosti vo výške najmenej 51.234,28 Eur. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku medzi dôkazmi, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, poukazuje aj na predmetný znalecký posudok predložený v konaní pred súdom obžalovaným, podrobne uvádza odpovede znalca na jednotlivé úlohy, ktoré znalec v rámci znaleckého posudku riešil a tiež skutočnosti, ktoré znalec uvádzal pri výsluchu na hlavnom pojednávaní na základe otázok obžaloby a obhajoby. Aj keď závery znaleckého posudku sú v rozpore so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, a síce, podľa záveru súdu obžalovaný mal za rok 2006 skrátiť daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb spoločnosti Multirent s.r.o. vo výške najmenej 51.234,28 Eur, no podľa záverov znaleckého posudku znalca R.. Z.. H. Ď., R.. spoločnosť Multirent s.r.o. za rok 2006 dosiahla daňovú stratu, a teda za rok 2006 jej nevznikla daňová povinnosť platiť daň z príjmov právnických osôb, súd prvého stupňa sa s týmto podstatným dôkazom z hľadiska obhajoby žiadnym spôsobom v odôvodnení rozsudku nevyrovnal v tom smere,

prečo neakceptoval závery znalca. Nepostačuje pritom, keď sa súd zaoberá iba časťou obhajobných tvrdení obžalovaného, v odôvodnení rozsudku sa súd prvého stupňa musí vyrovnáť so všetkými, z hľadiska obhajoby obžalovaného relevantnými a podstatnými obhajobnými tvrdeniami a dôkazmi, pričom takýmto dôkazom nesporne je obžalovaný v konaní pred súdom predložený znalecký posudok. Súd prvého stupňa síce v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza závery, ku ktorým znalec dospel, aj skutočnosti, ktoré znalec uvádzal pri výsluchu na hlavnom pojednávaní. Uvedené však nespĺňa zákonnú požiadavku podľa § 168 Tr. por., keď súd je povinný v odôvodnení rozsudku vyrovnáť sa s obhajobou obžalovaného, uviesť svoje vlastné úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, a to osobitne za situácie, keď si dôkazy odporujú (podľa záverov znaleckého posudku predloženého obžalovaným mala spoločnosť za rok 2006 dosahovať stratu a nevznikla jej daňová povinnosť, podľa dôkazov predkladaných obžalobou mal obžalovaný ako konateľ spoločnosti za rok 2006 skrátiť daňovú povinnosť o sumu najmenej 51.234,28 Eur).

Konštatujúc existenciu pochybností o vine obžalovaného, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti v konaní a zásadu in dubio pro reo...(v pochybnostiach v prospech obžalovaného), súd rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 4. 9. 2018 rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš rozhodol Krajský súd v Žiline dňa 27. 2. 2019 o zrušení uvedeného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš v súlade s ust. § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ho v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z podstatnej časti odôvodnenia uznesenia nadriadeného Krajského súdu v Žiline, ktorého právnym názorom je súd prvého stupňa viazaný v súlade s ust. § 327 ods. 1 Trestného poriadku, vyplýva, že preskúmaním napadnutého rozsudku nadriadený súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je pre krajský súd nepreskúmateľné pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, pričom súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, v dôsledku čoho je daný dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd poukázal na oboznámenie sa s obsahom spisového materiálu a napadnutého rozsudku zo dňa 4. 9. 2018, keď krajský súd primárne zistil, že po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie krajským súdom, súd prvého stupňa vykonal jedno hlavné pojednávanie dňa 4. 9. 2018. Na tomto hlavnom pojednávaní neboli vykonané žiadne ďalšie dôkazy ohľadne viny obžalovaného a bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd prvého stupňa obžalovaného spod obžaloby prokurátora z dôvodu podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil. Súd prvého stupňa oslobodzujúci rozsudok zdôvodnil aplikáciou zásady in dubio pro reo, keď podľa názoru súdu prvého stupňa stoja proti sebe na jednej strane dôkazy a tvrdenia obžaloby a na druhej strane obhajobné tvrdenia obžalovaného, podporené závermi obhajobou predloženého znaleckého posudku, vypracovaného znalcom R.. Z.. H. Ď., R.. Krajský súd v odôvodňujúcom uznesení ďalej uviedol, že súd prvého stupňa súčasne v súvislosti s úvahami, ktoré ho viedli k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku, odkazuje na právny názor vyslovený krajským súdom v poslednom zrušujúcom uznesení, sp. zn. 2To/78/2017 zo dňa 17. 1. 2018, avšak súd prvého stupňa oslobodzujúci rozsudok nesprávne opiera o právny názor vyslovený krajským súdom v poslednom zrušujúcom uznesení zo dňa 17. 1. 2018. Krajský súd v tomto zrušujúcom uznesení žiadnym spôsobom ani len nenaznačil nutnosť aplikácie zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) pri hodnotení vykonaných dôkazov, konštatoval nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v súvislosti s nedôsledným postupom prvostupňového súdu podľa § 168 Trestného poriadku, keď prvostupňový súd sa v rámci odsudzujúceho rozsudku stotožnil s tvrdeniami obžaloby o skrátení dane obžalovaným bez toho, aby sa vysporiadal s obhajobou predloženým znaleckým posudkom vypracovaným znalcom, ktorý nekonštatoval skrátene dane spol. Multirent, s.r.o., ktorej konateľom bol obžalovaný. Krajský súd v závere zrušujúceho uznesenia uložil súdu prvého stupňa vo veci znovu rozhodnúť a pri odôvodnení rozsudku dôsledne postupovať podľa ust. § 168 Trestného poriadku. Krajský súd okrem iného ďalej uviedol, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku síce podrobne popisuje obsah jednotlivých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, doterajší priebeh konania, avšak v odôvodnení absentuje jeho podstatná časť, konkrétne úvahy súdu ohľadne hodnotenia jednotlivých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré následne súd prvého stupňa viedli k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku. Vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku súd prvého stupňa zdôvodnil len všeobecne a stroho s odkazom na existenciu dvoch skupín proti sebe stojacích dôkazov obžaloby a obhajoby s tým, že tu nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil závery znaleckého posudku

predloženého obhajobou. Náležité uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie. Náležitému uplatneniu zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle vyššie citovaného ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku nezodpovedná súdom prvého stupňa len všeobecné konštatovanie na str. 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku o aplikovaní zásady in dubio pro reo, a to z dôvodu existencie dvoch skupín proti sebe stojacich dôkazov obžaloby a obhajoby, keď obhajobou predložený znalecký posudok o absencii skrátenia dane v spoločnosti obžalobného nebol spochybnený iným dôkazom. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa sa v rámci hodnotenia dôkazov dôsledne nezaoberal zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, a starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu.

Súd prvého stupňa ďalej uvádza, že obžalovaný Z. J. Š. je v tomto trestnom konaní stíhaný pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že ako konateľ spoločnosti Multirent, s.r.o., Liptovský Mikuláš, v daňovom priznaní k dani z príjmov právnických osôb za rok 2006 nevykázal žiadne výnosy, ani náklady, pričom daňovou kontrolou boli zistené príjmy spoločnosti Multirent, s.r.o., od spoločnosti Fintrade Nitra, spol. s r.o., vo výške 8.123.600,- Sk (269.654,12 eur), čím mal za rok 2006 skrútiť daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb spoločnosti Multirent, s.r.o., vo výške 1.543,484,- Sk (51.234,28 eur).

Obžalovaný Z. J. Š. od začiatku trestného konania spáchanie žalovaného skutku popiera. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nemá záujem uzavrieť dohodu o vine a treste, a súčasne v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Svoju obhajobu založil na tom, že v čase podávania daňového priznania a aj potom neskôr počas vykonávanej daňovej kontroly musel riešiť iné vážnejšie problémy, bol tiež vo výkone trestu odňatia slobody, čo mu bránilo skompletizovať účtovníctvo spoločnosti Multirent, s.r.o., po vyriešení problémov mal však záujem všetko dať do poriadku. Okrem daňovým úradom zistených príjmov mala jeho spoločnosť Multirent, s.r.o., aj iné príjmy, mala však aj výdavky. Po skompletizovaní účtovných dokladov spoločnosti a po ich predložení znalci, ktorý na jeho žiadosť v toto trestnom konaní vypracoval znalecký posudok, v skutočnosti k žiadnemu skráteniu dane nedošlo, spoločnosť bola v strate. Obžalovaný Z. J. Š. nespochybnil príjmy spoločnosti Multirent, s.r.o. zistené pri daňovej kontrole daňovým úradom, a ktoré sú uvedené v žalovanom skutku. V rámci konania pred súdom prvého stupňa predložil znalecký posudok vypracovaný pod č. 1/2016 dňa 26. 1. 2016 R. Z. H. Ď., R., znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, podľa záverov ktorého spoločnosť obžalovaného Multirent, s.r.o. za rok 2006 dosiahla daňovú stratu a nevznikla jej daňová povinnosť. Uvedené je tak v rozpore s tvrdením obžaloby o skrútení dane obžalovaným vo výške 51.234,28 Eur. I napriek záveru znaleckého posudku o daňovej strate spoločnosti Multirent, s.r.o. za zdaňovacie obdobie roku 2006, nemožno opomenúť viaceré skutočnosti, ako na tieto poukázal prokurátor v podanom odvolaní a ktoré vnášajú pochybnosti ohľadne záveru, že spoločnosť obžalovaného Multirent, s.r.o. v zdaňovacom období roku 2006 skutočne dosiahla daňovú stratu a tiež vyvolávajú pochybnosti o reálnosti a hodnovernosti účtovných dokladov predložených obžalovaným znalci. V tejto súvislosti je potrebné primárne poukázať na skutočnosť, že obžalovaný v rámci vykonávania daňovej kontroly, o ktorej mal riadnu vedomosť, ani napriek opakovanému prísľubu nepredložil účtovné doklady spoločnosti Multirent, s.r.o. Tieto doklady napriek prísľubu nepredložil ani počas vedeného vyšetrovania. Účtovné doklady predložil až v rámci konania pred súdom, a to až s určitým časovým odstupom od podania obžaloby. Je tiež potrebné pripomenúť, že v prípade obžalovaným dodatočne v konaní pred súdom predložených účtovných dokladov sa nejednalo o žiadne rozsiahle účtovníctvo tejto spoločnosti. Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že pokiaľ spoločnosť obžalovaného Multirent, s.r.o. v rámci predložených daňových dokladov deklaruje výdaje v nemalých sumách, jedná sa o výdaje v podstate vo vzťahu k spoločnostiam, v ktorých obžalovaný vystupoval ako konateľ, resp. spoločník. V súvislosti s obžalovaným deklarovanými výdajmi spoločnosti Multirent, s.r.o. prokurátor v rámci konania pred súdom prvého stupňa predložil správu od správcu dane, z ktorej vyplýva, že spoločnosť RBL, s.r.o. za zdaňovacie obdobie roku 2006 v rámci daňového priznania k DPH nevykázala žiadne zdaniteľné obchody, daňové priznanie k dani z príjmu právnických osôb za rok 2006 ani nepodala, no na strane druhej spoločnosť obžalovaného Multirent, s.r.o. v tomto období vykázala výdaj voči tejto spoločnosti vo výške 1.071.000,- Sk. Zo správy sa tiež zisťuje, že spoločnosť Ekopetrol, s.r.o. za zdaňovacie obdobie roku 2006 v daňovom priznaní k dani z príjmov právnických osôb vykázala súčet výnosov iba vo výške 300.000,- Sk, ale spoločnosť obžalovaného Multirent, s.r.o. mala v tomto zdaňovacom období voči nej plnenie podľa dokladov predložených obžalovaným vo výške

11.350.000,- Sk. Významnou je aj informácia, že spoločnosť Hotelia, s.r.o. za rok 2006 vôbec nepodala daňové priznanie. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on si vlastne pôvodne viedol iba jednoduchý prehľad príjmov a výdavkov spoločnosti Multirent, s.r.o., aj keď so značným časovým odstupom od uplynutia zdaňovacieho obdobia roku 2006 v konaní pred súdom predkladal už podľa neho riadne účtovné doklady spoločnosti Multirent, s.r.o., ktoré predložil aj znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku. Ak obžalovaný riadne nepodanie daňového priznania správcovi dane a až so značným časovým odstupom spracovanie účtovníctva spoločnosti Multirent, s.r.o. zdôvodňoval výkonom trestu odňatia slobody, v tejto súvislosti je nutné dať do pozornosti, že obžalovaný bol len krátky čas vo výkone trestu odňatia slobody. V rámci ďalšieho postupu v intenciách vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu bolo úlohou súdu prvého stupňa náležite sa vysporiadať so všetkými pre vec relevantnými skutkovými okolnosťami a vykonané dôkazy dôsledne hodnotiť postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súčasne bude povinnosťou súdu prvého stupňa ďalšie rozhodnutie vo veci odôvodniť plne v súlade s ust. § 168 Trestného poriadku, aby následne vyhlásené rozhodnutie vo veci nebolo arbitrárne, ale aby bolo preskúmateľné.

Na svoju obhajobu obžalovaný ďalej uvádzal, že daňové priznanie za rok 2006 bolo podané jeho sestrou alebo manželkou poštou. On mal rozpracované daňové priznania doma, ale nakoľko v tej dobe musel nastúpiť do výkonu náhradného trestu za nezaplatený peňažný trest, nemohol zvyšné daňové priznania dorobiť, dokončiť, ale to, čo bolo na stole, doplnili buď sestra alebo manželka. Ony podpísali aspoň nulové hodnoty, aby boli podané aspoň daňové priznania s tým, že potom, keď sa vráti z väzenia, podá opravné daňové priznanie a dorobí zameškané. Vrátil sa v júni 2007, a tak musel riešiť veci, ktoré boli naliehavšie, ako bolo opravné daňové priznanie. V Rakúsku im spreneverili 220.000,- eur, čo bol pracovník poisťovne Generali, ktorý im spolu s N. v Rakúsku vybavovali investičné zdroje vo výške 10 mil. eur pre jeho investičný projekt. Súviseli s tým ďalšie problémy, nakoľko bol na to sám, a teda prioritu dostali dôležitejšie veci, takže opravné daňové priznanie za firmu Multirent, ako aj za všetky ostatné, čakalo na vybavenie v poradi. Predbehli ho však daňoví úradníci, pretože začali vykonávať daňovú kontrolu firmy Multirent, v ktorej figuroval ako majiteľ aj konateľ. Nedokázal predložiť kompletne spracované účtovníctvo, nakoľko ho nemal hotové v elektronickej podobe so všetkými náležitosťami, tak predložil iba veci, ktoré mal poruke, teda príjmové doklady, faktúry s tým, že zvyšné doklady, účtovné náklady, musí dorobiť a spracovať účtovníctvo. Potreboval si vtedy najat' profesionála účtovníka, ktorý mu to spracuje. Nebol to schopný tak rýchlo spraviť ako žiadali z daňového úradu. Povedali, že ak to nedonesie, tak to uzavru bez toho. Tak sa aj stalo, ostali len príjmy firmy Multirent, výdavky nedoložil dôveryhodne, tak ako to oni potrebovali, teda zaúčtované so všetkým. Ostali len príjmy a z toho mu vyšla daň 19 %, teda suma, čo dali do oznámenia na políciu ako nezaplatenú daň, hoci podľa jeho hrubých čísel, tak firma Multirent bola bilančne za rok 2006 okolo nuly, skôr si myslí, že v strate. Keď uzavreli kontrolu, prišla mu výzva zaplatiť daň, čo považoval za hlúposť, lebo si nebol vedomý, že by mu vznikla nejaká daňová povinnosť, preto aj daňové priznanie 0 bolo veľmi blízko skutočnému stavu. Najprv začal riešiť tieto veci s účtovníčkou z Popradu, p. X., s tým, že mal spracovanú firmu RBL, s.r.o., ktorá mala tú istú situáciu, keď podával opravné daňové priznanie za rok 2004. Firma Multirent bola ako druhá a priebežne sa budú robiť všetky jeho firmy.

Daňové priznanie za rok 2006 (č. str. 7 daňového priznania) podpisoval on, ale 0 nedoplňal, toto tlačivo bolo vo vnútri prázdne, chýbali tam čísla, vypísal len hlavičku, údaje, a podpísal ho na poslednej strane. Bolo to prichystané na vyplnenie a odoslanie. Manželka papiere našla na stole a dopísala nulu, aby bolo aspoň podané kvôli pokute. Do výkonu trestu ho predviedli až 10. 4. 2007. Nastúpiť mal 13. 3. 2007, ale po telefonickom rozhovore so sudkyňou uhral nejaký čas na zaplatenie, týždeň, dva, nezaplatil, nakoľko mu neprišli zdroje, ktoré čakal, tieto peniaze naháňal, preto ostali niektoré daňové priznania nedokončené, aj to za firmu Multirent. Určite by neriskoval nezaplatiť dane v takom rozsahu, v akom mu vypočítali daňováci, keby to bola skutočnosť. Príjmy za firmu Multirent mal v takom rozsahu, v akom to zistil daňový úrad, len nepredložil v požadovanej forme náklady a už všetky účtovné doklady. Peniaze za sprostredkovanie od firmy Fintrade Nitra prevzal v hotovosti osobne v roku 2006, pretože pri sprostredkovaní to musí byť zaplatené v hotovosti.

Chcel predložiť kompletné účtovníctvo, ale nepodarilo sa mu to, najmä kvôli finančným problémom a časovej tiesni. Nepredložil hlavnú účtovnú knihu, príjmy a výdavky, peňažný denník, teda všetko účtovníctvo, ktoré je s.r.o. povinná predložiť. Vtedy mal vo výpovedi účtovníčky a robil si účtovníctvo sám, ale nevedel to tak a v lehote dodatočne poskytnutej daňovým úradom to nestihol. Bol v stresovej situácii, peňažnej strate, nedokázal zaplatiť účtovníkov a doklady predložiť. V predložených dokladoch fakticky

chýbali základné údaje. Na to, aby mohol predložiť doklady, by musel mať elektronické účtovníctvo, ale to nemal. Viedol si jednoduchý prehľad príjmov a výdavkov, ale to daňovému úradu nestačilo.

Predpokladal, že správca dane preberie doklady a zoberie ich ako fakt, za ktorý on zodpovedá, a neskúma to, kým nie je daňová kontrola. Rátal s tým, že to bude približne sedieť s tým, keď si dorieši finančnú situáciu, doplní sa to a opraví a rátal s tým, že daňový úrad nemá dôvod robiť daňovú kontrolu. Je pravda, že ju ani nerobil, ale robil ju spoločnosti, ktorá bola jeho obchodným partnerom, od ktorej mal príjmy.

Boli mu doručené výzvy daňového úradu v roku 2009, aby doniesol účtovníctvo. Bol na daňovom úrade, kde povedal, že to nestíha. Postupne mu opakovane predĺžili lehotu, on však urobil chybu, že uprednostňoval riešenie finančnej situácie, a nie účtovné náležitosti. Žiadal o predĺženie lehoty na predloženie dokladov. Bol si vedomý, že to musí urobiť, lebo iná cesta nie je. Zháňal účtovníčku, ale venoval tomu asi len 50 % pozornosti, než by si zaslúžilo, lebo prioritou bolo pre neho vtedy riešenie finančnej situácie. Výzvy daňového úradu boli asi 3 alebo 4. Na začiatku si povedal, že doklady predloží, potom už reagoval nie na každú výzvu daňového úradu. Na písomné výzvy písomnou formou nikdy nereagoval.

Je pravda, že polícia mu doručila písomné predvolanie a povedali mu, či môže hneď teraz ísť na daňový úrad, preto išiel, s tým nemal problém. Na daňovom úrade vtedy povedal, že určite doklady predloží. V lehote, ktorú mu daňový úrad určil, doklady nepredložil. Môže sa zdať, že od podania daňového priznania v roku 2007 do daňovej kontroly uplynula dosť dlhá doba, ale pri tých problémoch, ktoré mal, to nebolo také jednoduché. Možno to je jeho chyba, že to posúval, ale bol si vedomý, že nič neurobil, že to má v poriadku, a vie to predložiť daňovému úradu, keď to bude hotové, a konkrétne so zákazkou nikoho neoslovil. Potreboval kompletný výstup účtovníctva s tým, že rok 2006 vyberú, dajú urobiť znalecký posudok na zistenie, aká bola daňová povinnosť a aké malo byť daňové priznanie. Rozhodol sa to urobiť cestou znalca, lebo nevie, či by súdu stačilo zistenie účtovníčky. Účtovníčka to za 500,- eur urobila. Neprinesol to, lebo chcel dať urobiť znalecký posudok, keďže nepredpokladal, že by to bol postačujúci dôkaz. Doklady, ktoré predložil účtovníčke, nepredložil v prípravnom konaní vyšetrovateľovi, lebo mu dal lehotu, ktorú nestihol. Potom nastúpil do výkonu trestu 9. 5. 2011. Prvýkrát ho vyzval vyšetrovateľ asi v roku 2010 a poslednýkrát asi vo februári 2011. Dokončili RBL, lebo tam bolo omnoho viac roboty, tak nestihol predložiť doklady týkajúce sa spoločnosti Multirent, s.r.o.

Po daňovej kontrole vyšla daňová povinnosť 1,5 mil. korún s tým, že už nie je možné zmeniť záver daňovej kontroly, aj keby doniesol účtovníctvo alebo znalecké posudky, že je to inak. Určili to podľa pomôcok tak, že daňové príjmy vždy platia, akceptujú sa, a daňové výdavky, keď nie sú vo forme, v akej majú byť, sa vyhodia a neakceptujú sa. Bolo mu jasné, že ak nedonesie doklady, uzavrú to tak, ako vyjde daňová kontrola, a to bude platiť. Z jeho pohľadu by znalecký posudok mohol preukázať, že štát neutrpel žiadnu ujmu, a že daňová povinnosť jemu vyrúbená daňovou kontrolou, je síce nesprávna, ale môže si fakticky za to sám, avšak nedošlo k žiadnej ujme voči štátu. Príjmy spoločnosti Multirent, s.r.o., v tom období súviseli s pripravovanou obchodnou investičnou aktivitou v Rakúsku. Peniaze išli firme Ekopetrol, s.r.o., sídlo Liptovský Mikuláš. Určené boli ako záloha na získanie garancií prostredníctvom poisťovne Generali Rakúsko, na získanie investičného úveru 10 mil. eur. Peniaze spoločnosti Multirent, s.r.o., boli určené na pokrytie nákladov na získanie garancie poskytnutia investičného úveru pre firmu Ekopetrol, s.r.o. Človek, ktorý pre neho pracoval, X. O., si voči firme Ekopetrol, s.r.o., alebo Multirent, s.r.o., to je jedno, uplatnil províziu za vybavenie celého obchodu vo výške 475.000,- eur. Zmluva bola medzi firmou Ekopetrol, s.r.o., a ním na zaplatenie provízie po vybavení úveru. Výdavky firmy Multirent, s.r.o., spočívali v tom, že príjmy firmy Multirent, s.r.o., boli určené pre Ekopetrol, s.r.o., pretože firma Multirent, s.r.o., vystupovala len ako sprostredkovateľ. Firma Multirent, s.r.o., zaplatila cez 10 mil. Sk firme Ekopetrol, s.r.o., pretože firma Multirent, s.r.o., mala oprávnenie na poskytovanie sprostredkovateľských služieb. Firma Ekopetrol, s.r.o. na toto oprávnenie nemala, takže firma Ekopetrol, s.r.o., nemohla priamo vystupovať ako firma, ktorá peniaze zarobí.

Zmluvný vzťah medzi firmami Ekopetrol, s.r.o., a Multirent, s.r.o., spočíval v tom, že firma Multirent, s.r.o., ako sprostredkovateľ uskutoční vo svojom mene sprostredkovanie obchodov s Nitrianskou spoločnosťou Fintrade aj Nanu, s.r.o., s tým, že tieto finančné prostriedky budú preukázané Ekopetrol, s.r.o., ako ich príjem a spoločnosť Multirent, s.r.o., dostane zaplatené len za sprostredkovanie obchodu. Celá transakcia nie je v pravom zmysle ani príjmom ani výdavkom spoločnosti Multirent, s.r.o.. Spoločnosť

Multirent, s.r.o., pri sprostredkovaní obchodu vyfakturovala odmenu, a tú späťne prefakturovala spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., kde bol príjem potrebný. Účtovne je to výdavok za poskytnutie služby, teda Multirent, s.r.o., poskytoval službu Ekopetrolu, s.r.o., ale musí sa to všetko preúčtovať, aby to malo zmysel.

Výdavkom spoločnosti Multirent, s.r.o., ktorý kompenzuje daňové príjmy Multirent, s.r.o., je výdavok voči spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., vo výške 10 mil. Sk. Voči spoločnosti RBL to bol výdavok 1 mil. Sk, voči firme Hotélia, s.r.o., vo výške 800.000,- Sk. Potom boli ešte nejaké prevádzkové náklady firmy Multirent, s.r.o.. Vo firme Multirent, s.r.o., boli väčšie príjmy, než zistil správca dane. Celkové príjmy boli vo výške cca 12 mil. Sk. Tomu zodpovedajú celkové výdavky, ktoré boli nejakých 11.800.000,- Sk, plus vlastná réžia firmy. Príjmy boli od firiem Fintrade a Nanu.

Účtovné doklady, ktoré predložil súdu dodatočne, spracovala účtovníčka X. v súlade s pravidlami podvojného účtovníctva na základe príjmov a výdavkov, a na 99 % je to vypracované správne. Nakoľko má viac firiem, obchodné vzťahy navzájom súvisia. Peniaze, ktoré zarábal na jednej spoločnosti z konkrétneho obchodu, na ktorý mala predmetná spoločnosť živnosť, prerozdeľoval do ostatných spoločností formou spolupodielníctva, nakoľko každá jeho spoločnosť, napr. Ekopetrol, s.r.o., RBL, s.r.o., Hotelia, s.r.o., Multirent, s.r.o., mala svoj vlastný podnikateľský zámer. Zarobené peniaze musel rozdeliť formou spolupodielníctva, nakoľko vo všetkých spoločnostiach bol jediný zamestnanec a majiteľ. Pokiaľ ide o pojem spolupodielníctvo, a otázku akým právnym titulom boli peniaze prerozdeľované tou ktorou spoločnosťou inej spoločnosti, právny titul na to nie je potrebný, nakoľko je to jednoduché združenie. Všetky svoje príjmy a náklady si každý uviedol do účtovníctva, a podľa výsledku sa priznali dane alebo strata. Hlavným dôvodom prerozdeľovania peňazí bolo, napr. spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., vybudovať výrobnú linku na výrobu bionafty, táto spoločnosť si vybavovala v zahraničí kapitál, úver, spoluinvestora, aby mohla zrealizovať svoj zámer. Nakoľko nemá v živnostenskom oprávnení ani sprostredkovanie obchodu ani obchodnú činnosť, tak nemá možnosť si zarobiť priamo na svoje meno peniaze za sprostredkovanie obchodu, čo bola jediná možnosť, aby sa mohol dostať k zaujímavejším peniazom, preto spoločnosť RBL, ktorá má sprostredkovanie obchodu, peniaze zarobila a Ekopetrol, s.r.o., dostal určitý podiel na tomto obchode na dofinancovanie svojich potrieb. Ku každému obchodu bola vypracovaná zmluva o sprostredkovaní obchodu alebo spolupodieľaní sa na tom obchode, faktúra. Keďže on bol ako jediná osoba, konateľ vo všetkých spoločnostiach, aj obchody realizoval len on. Doklady, ktoré predložil, sa týkajú spoločnosti Multirent, s.r.o., a sú to všetky doklady, ktoré existujú a existovali aj v čase podávania daňového priznania za rok 2006, len neboli zaúčtované v zmysle podvojného účtovníctva. Bol si vedomý, že evidencia účtovných dokladov a správnosť účtovania je nevyhnutná pre príslušné štátne orgány z hľadiska vykonania kontroly správnosti účtovania. Snažil sa tak postupovať, ale štát svojimi hlúpymi rozhodnutiami dvakrát spôsobil jeho bankrot, keď zrušil kupónovú privatizáciu, kde prišiel o veľa peňazí svojich aj cudzích. V roku 2001 štát zmenil pravidlá pri výrobe bionafty tak, že spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., ktorá mala vtedy výrobu, musela túto výrobu uzavrieť, a zase ostali len straty. Možno to boli dôvody, pre ktoré neurobil veci tak, ako mal, a nevychádzal celkom v ústrety daňovému úradu. Nebol vzorný daňovník, a tak ho tam aj brali, ale keď štát spôsobí problémy, tak nedá sa mať všetko tip-top a byť ústretový. Pri kontrole daňového úradu nepredložil k dispozícii doklady, ktoré súvisia s vedením podvojného účtovníctva v softvérovej podobe. Na otázku prokurátora prečo k niektorým výdavkovým dokladom, ktoré sa nachádzajú v zložke predloženej obžalovaným, chýbajú faktúry k nim prislúchajúce, napr. výdavkový doklad na sumu 3.600.000,-, resp. iný doklad, napr. zmluva alebo faktúra, ktorý by preukazoval opodstatnenosť plnenia zo strany spoločnosti Multirent, s.r.o., obžalovaný odpovedal, že tento výdavkový doklad nie je daňovým príjmom ani výdavkom, nakoľko išlo len o krátkodobú pôžičku jeho osobe, a nemá vplyv na príjmy a výdavky z hľadiska daňového. Je to len pokladničná záležitosť.

Na otázku, aby špecifikoval pôžičku, ktorá je uvádzaná ako dôvod plnenia na pokladničnom doklade, a kedy bola poskytnutá, obžalovaný uviedol, že si teraz všimol, že asi to dala účtovníčka zle, namiesto výdavkového príjmu mal byť príjmový, lebo v pokladničnej knihe je uvedené, že pôžička bola vrátená, lebo pôžičku si bral 22. 11. 2006 a vracala sa v decembri naspäť 29. 12., nie celá, ale o milión menej. Súviselo to s tým, že spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., potrebovala už začiatkom novembra zložiť do rakúskej banky na svoj účet sumu 300.000,- dolárov, a v tej dobe spoločnosť Multirent, s.r.o., nemala dostatočnú hotovosť na to, aby vedela zaplatiť Ekopetrolu faktúru vo výške 10,5 milióna, takže požičal peniaze do spoločnosti, aby Multirent, s.r.o., vyplatil Ekopetrolu, a na konci roka Multirent, s.r.o., dostal posledné peniaze zo svojho obchodu, tak sa táto pôžička z týchto peňazí vyrovnala. Tento doklad (obžalovaný

predložil súdu originál dokladu - výpis z bežného účtu N.) nebol súčasťou predloženej zložky, lebo je to z účtovníctva Ekopetrolu.

Na otázku prokurátora prečo táto pôžička nebola priamo realizovaná v prospech spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., ale cez spoločnosť Multirent, s.r.o., obžalovaný uviedol, že nemal finančné prostriedky, len zo zárobku spoločnosti Multirent. Keďže boli rozpracované v októbri 2006 obchodné prípady, ktoré ešte neboli zaplatené spoločnosti Multirent, a peniaze zo spoločnosti Multirent, s.r.o., prešli na základe faktúry na spoločnosť Ekopetrol, ale nevedeli pokryť celú faktúru 10,5 mil., ktorú Multirent, s.r.o., mal platiť, tak požičal chýbajúce finančné prostriedky u svojho známeho s tým, že keď spoločnosť Multirent, s.r.o., dostane uhradené zvyšné obchody, peniaze vráti na konci roku 2006, bol to Z.. U., majiteľ firmy Fintrade, s.r.o.. Všetko súviselo s časovým harmonogramom spoločnosti Ekopetrol, s.r.o.. Pokiaľ ide o výdavkový doklad na sumu milión Sk zo dňa 10. 5. 2006, finančná pôžička vo výške 1 mil. Sk z 10. 5. 2006 boli prostriedky, ktoré som si ja ako fyzická osoba požičal ako kapitálový vklad na burzu s tým, že postupne zo zarobených peňazí bude túto pôžičku spoločnosti vracaať, eventuálne si ju môže vybrať ako jeho zisk a zdaníť. Predložil súdu originály prevodov na jeho osobný účet, kde peniaze postupne umiestnil, z júna a júla 2006 na sumu 55.000 dolárov spolu. Peniaze neboli vrátené, stále sú evidované v účtovníctve ako pohľadávka firmy voči jemu. Dôvodom bolo, že v auguste 2006 mu spoločnosť CreditClearing zablokovala jeho osobné účty, nakoľko odkúpila od Y. Y. starú pohľadávku z konkurzu, ktorý mu skončil v roku 2005, a bez vyzvania exekúciou začala vymáhať túto pohľadávku. V čase, keď si požičiaval milión Sk od firmy Multirent, s.r.o., ako fyzická osoba, bol si vedomý svojich ostatných záväzkov.

Prostriedky firme Multirent, s.r.o., plánoval vrátiť až potom, keď si vysporiada všetky svoje záväzky ako fyzickej osoby. Písomná zmluva o poskytnutí pôžičky neexistuje, nepotreboval ju. Je to záväzok voči spoločníkom. V priebehu konania obžalovaný uvádzal rozdielny rozsah príjmov a výdavkov. K uvedenému sa vyjadril, že aj na jednom z hlavných pojednávaní uvádzal hrubé čísla, ktoré mal spísané na pôvodnom papieri z roku 2006, kde ešte neboli zahrnuté pôžičky. V pôvodnom účtovníctve spoločnosti Multirent, s.r.o., mali byť zahrnuté aj podielové náklady na úverovom financovaní Ekopetrolu a na nákladoch firmy RBL. Nakoniec s účtovníčkou usúdili, že jednoduchšie bude nechať náklady za úver spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., nakoľko spoločnosť Multirent, s.r.o., bude mať plnenie od spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., vo forme úverových zdrojov, čo bude náhrada za poskytnutie finančných prostriedkov, teda odmena za sprostredkovanie príjmov. Ďalší dôvod bol, že účtovníctvo by bolo neprehľadné, nakoľko výdavky boli evidované čisto na spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., alebo RBL, s.r.o., aj čo sa týka dokladov. Robilo sa to kvôli zjednodušeniu. Na jednom z hlavných pojednávaní medzi výdavky spoločnosti nezahrnul výdavky typu pôžičiek pre neho ako fyzickú osobu, nakoľko v zmysle podvojného účtovníctva pôžička nie je výdavkom, a vrátenie pôžičky nie je príjmom spoločnosti, nemá vplyv na výšku dane, je to len hotovostná operácia.

Napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že výdavky spoločnosti Multirent, s.r.o., boli 11.800.000 Sk, z vtedy predložených dokladov takéto výdavky prevádzkového charakteru nevyplynuli. K uvedenému uviedol, že čiastočne to uvádzal vo svojej predchádzajúcej odpovedi. Pôvodne mali byť zaúčtované vo firme Multirent, s.r.o., režijné náklady ako mzda konateľa, teda jeho, výdavky za používanie auta, nafta do auta, spolupodiel na kúpe auta, ktoré nakoniec ostalo spoločnosti RBL, a ďalšia časť výdavkov, za ktoré sa vybavovali úverové prostriedky spoločnosti Multirent, s.r.o., a samotné obchody spoločnosti Multirent, s.r.o.. Kvôli zjednodušeniu tieto výdavky nechali na spoločnosti RBL, s.r.o., a Ekopetrol, s.r.o., nakoľko spoločnosť RBL zo svojich zarobených peňazí kúpila a financovala auto a služobné cesty. Tam vyčíslil aj cenu odmeny konateľa za všetky prípady, nakoľko tak robil aj roky predtým, a spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., si znášala všetky náklady súvisiace s úverom. Pokiaľ ide o otázku, z akých zdrojov boli poskytnuté peniaze vo výške 4.600.000,- Sk v zmysle príjmového dokladu zo dňa 22. 11. 2006 obžalovaným ako fyzickou osobou spol. Multirent, s.r.o., a či k tomu existuje nejaká zmluva, obžalovaný uviedol, že finančné prostriedky mu poskytol Z.. U. v sume 300.000 dolárov jednorázovou platbou na účet spoločnosti Ekopetrol, s.r.o.. Túto pôžičku koncom roka vrátil zo zbytku príjmov spoločnosti Multirent, s.r.o. V roku 2006 spoločnosť Multirent, s.r.o., už nemala bežný účet v banke, nakoľko v roku 2004 alebo 2005 bol zrušený z dôvodu, že nebol využívaný, nakoľko spoločnosť Multirent, s.r.o., v roku 2004 a 2005 nevyvíjala obchodnú činnosť. Jediné prostriedky, ktoré spoločnosť Multirent, s.r.o., evidovala na účte, bol účet v spoločnosti Bartolomei Finance, kde má pohľadávku asi 460.000,- Sk, nakoľko spoločnosť Bartolomei je v konkurznom konaní, spoločnosť Multirent, s.r.o., cez tento účet vykonávala derivátové operácie v rokoch 2002 - 2003, z toho vyplýva, že prešli na jeho účet. V roku 2006 išlo o jednorázovú záležitosť, účet by sa vytváral po vybavení

investičných zdrojov v roku 2007. Jednorázovosť obchodného prípadu spoločnosti Multirent, s.r.o., vyplýva z toho, že tieto všetky obchody zabezpečil on ako konateľ, osoba, a pôvodne ich mala realizovať spoločnosť RBL, s.r.o. Vzhľadom k tomu, že všetky zúčastnené subjekty vo všetkých obchodných prípadoch neboli platcami DPH, obchody musela realizovať spoločnosť, ktorá taktiež nie je platcom DPH, inak by tieto obchody boli pre neho zbytočnou daňovou záťažou. Jediná spoločnosť RBL si svoj podiel inkasovala s DPH. Ak by aj žiadal zaregistrovať spoločnosť Multirent, s.r.o., ako platcu DPH, a taktiež aj Ekopetrol, s.r.o., Daňový úrad Liptovský Mikuláš by mu nevyhovelo, nakoľko spoločnosť RBL už registráciu zamietol, keď mal výrobu v roku 2001, takže tieto obchody realizoval ako neplatca DPH, a až po získaní úverových zdrojov by mu daňový úrad určite umožnil registrácie na všetky spoločnosti, nakoľko by to bolo až potom nevyhnutné.

Na otázku, z čoho konkrétne vyplýva príjem spoločnosti Multirent, s.r.o., 1.376.000 Sk z 28. 4. 2006, obžalovaný uviedol, že nevie, či zostal na daňovej kontrole, nemohol nájsť faktúru a príjmový doklad na tento obchod, ale napriek tomu ho zaradil do príjmov, pretože podľa jeho evidencie tento obchod sa uskutočnil. Boli to všetko odmeny za sprostredkovanie archivácie spoločnosti Tas, a.s., v konkurze. Táto faktúra bola vystavená na základe zmluvy z 26. 1. 2005 medzi spoločnosťou RBL, s.r.o., a Fintrade Nitra, s.r.o., a následne zmluvou z 26. 1. 2006 medzi firmami Multirent, s.r.o., a RBL, s.r.o.

Na otázku prečo vo faktúre, na ktorú obžalovaný odkazuje, je dodávateľom spoločnosť Multirent, s.r.o., keď zmluva z 26. 1. 2005, na ktorú faktúra odkazuje, bola uzavretá medzi spoločnosťou RBL, s.r.o., a Fintrade Nitra, s.r.o. obžalovaný uviedol, že pôvodná sprostredkovateľská zmluva na firmu RBL bola podpísaná formou viacročnej spolupráce medzi firmami RBL, s.r.o., a Fintrade Nitra, s.r.o., a predpokladalo sa, že aj ďalšie obchody zrealizujú medzi týmito spoločnosťami. Až v roku 2006, keď sa finalizovali prvé dva prípady sprostredkované pre firmu Fintrade Nitra, s.r.o., sa zmenil dodávateľ alebo sprostredkovateľ zo spol. RBL na spoluprácu medzi firmami Multirent, s.r.o., a RBL, s.r.o., nakoľko asi polovicu týchto prostriedkov plánoval nechať priamo vo firme Multirent, s.r.o., na výstavbu nájomných bytov. V tej dobe ešte spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., nemala jasne pripravené podmienky na získavanie úveru. Napriek uvedenému tvrdeniu, obžalovaný pred správcom dane 2. 6. 2008 uviedol, že príjem 1.376.000 Sk, a ktorý sa zároveň uvádza ako príjem v ním predloženej pokladničnej knihe, bol z obchodného prípadu založeného sprostredkovateľskou zmluvou uzatvorenou medzi spoločnosťou Fintrade Nitra, s.r.o., a spoločnosťou RBL, s.r.o., z 27. 3. 2003, teda uvedené tvrdenia nekorešponovali s vyjadreniami obžalovaného na hlavnom pojednávaní, a tým, čo dokladoval predloženými účtovnými dokladmi. K uvedenému obžalovaný uviedol, že túto nezrovnalosť pravdepodobne spôsobila chýbajúca zmluva na tento obchod vo výške 1.376.000,- Sk a vychádzal pri zostavovaní účtovníctva z toho, že tento obchod bol zrealizovaný v súlade so zmluvou z 26. 1. 2005. Ak bola vystavená zmluva z 27. 3. 2006, je možné, že ostala buď na daňovom úrade alebo je niekde založená, nenašiel ju, ani príjmové doklady, preto vystavil faktúru znova, takisto príjmový doklad, nakoľko je jasné, že obchod sa uskutočnil. Určite to bolo sprostredkovanie v zmysle pôvodnej zmluvy.

Pokiaľ ide o výdavok 800.000,- Sk voči spoločnosti Hotelia, s.r.o., táto faktúra súvisí s prerozdelením ním zabezpečených obchodov pre jeho spoločnosti, nakoľko spoločnosť Hotelia v tej dobe zahájila výstavbu penziónu v Pavčinej Lehote, a ako taká nemala žiadne samostatné príjmy. Keďže plánoval riešiť výstavbu tohto penziónu s využitím spolufinancovania cez Slovenskú záručnú banku, potreboval mať určitú časť postavenú a následne by bola výstavba dofinancovaná z úverových zdrojov od tejto banky. V júli v lete 2006 získal hypotekárny úver v Z. Banská Bystrica na kúpu rodičovského domu aj s pozemkami v Pavčinej Lehote, na ktorých sa začala realizovať výstavba penziónu cez spoločnosť Hotelia, s.r.o. Výška odmeny alebo podielu bola určená zhruba na 10 % príjmov, ktoré boli v tej dobe realizované cez spoločnosť Multirent, s.r.o., a súvisela s tým, že spoločnosť Hotelia, s.r.o., taktiež nemá oprávnenie na sprostredkovanie obchodu a nemohol priamo na spoločnosť Hotelia, s.r.o., urobiť niektorý z obchodov spoločnosti Multirent, s.r.o., čo by bolo normálnejšie. Spôsob určuje on ako jediný konateľ a majiteľ všetkých spoločností, nepotrebuje zbytočne vyrábať papiere, ktoré nemajú vplyv na účtovníctvo. Nie je problém ich urobiť a doložiť, ale sú to všetko zmluvy medzi ním a ním. Všetky výdavky spoločnosti Multirent, s.r.o., boli v príslušnom čase zaúčtované ako príjmy všetkých spoločností a sú zahrnuté aj v ich daňových priznaniach. Účtovníčku X. si najal, aby mu spracovala účtovníctvo vo všetkých spoločnostiach, v roku 2010. Dovtedy viedol účtovníctvo on.

Obžalovaný v konaní predložil znalecký posudok znalca z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, R.. Z.. H. Ď., R., ktorému zadal úlohy:

1. Preštudovať predložené účtovné doklady spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., ktoré boli požadované 9. 1. 2009 Daňovým úradom Liptovský Mikuláš na vykonanie daňovej kontroly s.r.o. za rok 2006.
2. Z účtovných dokladov spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., zistiť skutočnú výšku daňovej povinnosti dane z príjmu právnických osôb za rok 2006.
3. Preskúmať, či boli vykonané účelové finančné operácie za účelom zníženia daňovej povinnosti spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., resp. či všetky účtovné operácie sú v súlade s platnými daňovými účtovnými predpismi.
4. Preskúmať, či spôsob realizácie obchodných prípadov za rok 2006 medzi spriaznenými spoločnosťami MULTIRENT, s.r.o., EKOPETROL, s.r.o., RBL, s.r.o., a HOTELIA, s.r.o., je v súlade s daňovými a účtovnými predpismi SR.

Z obsahu znaleckého posudku vyplývajú závery znalca, že konateľ pri daňovej kontrole, ktorú vykonal správca dane Daňový úrad Liptovský Mikuláš za rok 2006 nepredložil (podľa protokolu z daňovej kontroly) žiadne účtovné doklady. Následne po daňovej kontrole daňový subjekt MULTIRENT, s.r.o., predložil účtovné doklady podľa súpisu na strane 3 znaleckého posudku. Účtovné doklady spĺňajú formálne náležitosti, ktoré im stanovuje zákon o účtovníctve. Z účtovných dokladov spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., podľa rekonštruovaného účtovníctva vyplýva, že spoločnosť dosiahla za rok 2006 tržby z predaja 13.204.348,00 SKK, náklady celkom 13.221.000,00 SKK. Výsledok hospodárenia - strata predstavujú sumu -6.652,00 SKK. Údaje sú totožné s príslušnými položkami v daňovom priznaní spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., za rok 2006. Podľa vydaných a prijatých faktúr, ktoré prezentovali svojím obsahom výnosy a náklady tejto spoločnosti a ich posúdenia v nadväznosti na priložené zmluvy, výnosy predstavujú z pohľadu zákona o dani z príjmu zdaniteľné príjmy a náklady predstavujú daňovo uznateľné náklady. Spoločnosť MULTIRENT, s.r.o., dosiahla za rok 2006 výsledok hospodárenia daňovú stratu. V účtovníctve nemala doklady, ani zaúčtované položky, o ktoré by bolo potrebné modifikovať výsledok hospodárenia na základ dane, preto jej nevznikla za rok 2006 povinnosť platiť daň z príjmu právnických osôb.

Odpoveď na otázku 3 bola, že účtovné operácie a k nim vystavené účtovné doklady (prijaté a vydané faktúry a pokladničné doklady) prezentovali hospodárskej operácie charakteru sprostredkovanie služieb a iných obchodov, ktoré sa uskutočnili na základe zmluvného vzťahu dvoch strán. Účtovné operácie sú doložené zmluvami o sprostredkovaní. Po formálnej stránke účtovné doklady obsahujú všetky náležitosti podľa zákona o účtovníctve. Ich spôsob zaúčtovania je v súlade s ustanoveniami zákona o účtovníctve a postupov pre vedenie podvojného účtovníctva podnikateľských subjektov. Účtovníctvo účtovnej jednotky MULTIRENT, s.r.o., je preukázateľné, lebo aj všetky účtovné záznamy sú preukázateľné. Účtovníctvo je aj zrozumiteľné, lebo umožňuje podľa § 4 ods. 8 jednotlivo aj v súvislostiach spoľahlivo a jednoznačne určiť obsah účtovných prípadov. Vzhľadom na charakter obsahu hospodárskych operácií prezentovaných v obsahu účtovných dokladov, sú tieto doklady hlavným dôkazom daňového subjektu. Ich obsah priamo dokazuje skutočnosti preukázateľným spôsobom. Jednotlivé účtovné a iné doklady vzájomne súviseli. Preto účtovníctvo spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., za rok 2006 považuje znalec za vierohodné a preukázateľné. Podľa konštatovaní v časti II. znaleckého posudku, účtovníctvo spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., za rok 2006 bolo vedené správne a úplne.

Odpoveď na otázku č. 4 znela tak, že s odstupom času a s ohľadom na charakter obchodných prípadov (služby sprostredkovania) je možné preskúmať obchodné prípady medzi spoločnosťami MULTIRENT, s.r.o., EKOPETROL, s.r.o., RBL, s.r.o., a HOTELIA, s.r.o., len podľa účtovných dokladov (faktúr, pokladničných dokladov) a zmlúv.

Všetky štyri obchodné spoločnosti boli v roku 2006 personálne (cez spoločníkov - kapitálovo; alebo cez konateľov - štatutárnych zástupcov) prepojené na kontrole a vedení spoločností. Na takéto spoločnosti sa vzťahovalo v tom čase ustanovenie zákona o dani z príjmov v § 2 bod o/ a p/. Tieto ustanovenia len uvádzali, čo sa chápe ako prepojenie. Ekonomické prepojenie závislých osôb a jeho dopady na základ dane boli vzťahované v roku 2006 len na zahraničné osoby (§ 18 zákona o dani z príjmov). Jeho účelom bolo zamedziť aplikácii transferových cien smerujúcich k „preliatiu“ zisku do zahraničia, do výhodnejších daňových režimov. Tento princíp sa neaplikoval na vzájomné hospodárske vzťahy slovenských podnikateľských subjektov.

S odstupom času nie je možné určiť, či by bolo obchodné vzťahy k rovnakým obchodom medzi nezávislými osobami v iných finančných objemoch. Dohodnutá marža 40% za sprostredkovanie v tejto dobe nebola v rozpore so žiadnym predpisom. Na základe previerky a posúdenia účtovných dokladov,

účetných zápisov, účetných kníh a účetných závierok spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., rok 2006, znalec konštatoval, že účtovníctvo tejto spoločnosti bolo vedené v súlade s ustanoveniami zákona o účtovníctve. Podľa spôsobu vedenia účtovníctva, podľa zaúčtovaných účetných dokladov, podľa účetných kníh a podľa účtovnej závierky, účtovníctvo a účtovná závierka poskytuje verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré boli v roku 2006 predmetom účtovníctva. Pri vedení účtovníctva boli dodržané zásady, ktoré na túto oblasť vyplývajú z právnej úpravy.

Na hlavnom pojednávaní dňa 7. 3. 2017 znalec uviedol, že posudzoval účtovníctvo cez prvotné doklady a účtovné knihy: hlavná kniha, pomocná pokladničná kniha a kniha faktúr spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., Liptovský Mikuláš, za rok 2006. Z predložených dokladov objednávateľa znaleckého posudku mu po ich posúdení vyplynulo, že účtovníctvo tejto spoločnosti za rok 2006 bolo vedené v zmysle zákona o účtovníctve a postupov pre vedenie podvojného účtovníctva. Vychádzal z toho, že účtovníctvo (doklady, zápisy, knihy) plnia, okrem iného, dokumentačnú funkciu a s odstupom času deklaruje touto formou obsah zdaniteľných plnení. Dospel k záveru, že toto bolo vedené v súlade s právnou úpravou vzťahujúcou sa na vedenie podvojného účtovníctva.

Pri znaleckom skúmaní mal k dispozícii prijaté a vydané faktúry, k tomu knihu faktúr prijatých a vydaných, príjmové a výdavkové pokladničné doklady, pokladničnú knihu, hlavnú knihu podľa jednotlivých účtov, kde tieto účtovné doklady boli zaúčtované. Celá dokumentácia bola kompletná, preukázateľná. Na otázku, ako posudzuje správca dane pri kontrole účtovné doklady, ktoré nie sú zahrnuté v účtovníctve, resp. účtovníctvo nebolo ku kontrole správcovi dane predložené, znalec uviedol, že na to, aby správca dane zobral do úvahy doklady, zákon ukladá, že tieto musia byť zaúčtované. Je povinnosťou účtovnej jednotky, aby všetky relevantné účtovné doklady zahrnula do účtovníctva. Zákon o účtovníctve presne určuje, aké náležitosti musí mať účtovný doklad, teda číslo, názov, dátum, obsah účtovného zápisu a ďalšie, presne určené. Ak nespĺňa tieto predpoklady, správca dane nie je povinný tento doklad brať do úvahy. Na otázku prokurátora, či pri spracovaní znaleckého posudku znalec skúmal správnosť, preukaznosť, úplnosť a zrozumiteľnosť účtovných záznamov spoločnosti MULTIRENT, či znalec vychádzal z účetných dokladov, ktoré mu boli predložené, alebo zohľadňoval preukaznosť jednotlivých účtovných operácií v širších súvislostiach, teda zohľadňujúc jednotlivé obchodné prípady tejto spoločnosti vo vzťahu k iným spoločnostiam, znalec odpovedal, že mal k dispozícii účtovníctvo - účtovné doklady a účtovné knihy len za spoločnosť MULTIRENT, s.r.o. Tieto skúmal z formálneho hľadiska a skúmal to z pohľadu zásad, ktoré stanovuje zákon o účtovníctve pre vedenie podvojného účtovníctva. Nemal možnosť zistiť, ako tieto doklady boli zahrnuté do účtovníctva firiem, ktoré vydali, resp. prijali doklady od spoločnosti MULTIRENT, s.r.o. Na otázku prokurátora, či v takom prípade preukázateľnosť účtovných prípadov, ktoré sú zahrnuté v znaleckom posudku, z hľadiska reálnosti toho - ktorého účtovného prípadu je z pohľadu znalca nepochybná, alebo pripúšťa inú možnosť, znalec odpovedal, že predpokladá, že účtovníctvo a účtovné doklady verne zobrazujú účtovné skutočnosti a a priori predpokladá, že prijatá faktúra v MULTIRENT, s.r.o., bola vydaná inej spoločnosti a vydaná faktúra spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., bola prijatá z ďalšej spoločnosti. Ak by sa nerešpektoval tento princíp, nebolo by možné vykonať úplne daňovú kontrolu. V pochybnostiach zvykne správca dane pokračovať na vstupe a výstupe, ale a priori kontroluje účtovníctvo danej účtovnej jednotky. Pri poukazaní prokurátora na skutočnosť, že obžalovaným na pojednávaní boli predložené účtovné doklady, ktoré, neobsahujú všetky údaje, náležitosti, na ktoré znalec odkázal, napr. predkladal výdavkové doklady bez čísla, napr. doklady z účtovníctva MULTIRENT 2006 predložené obžalovaným, (nachádzajúce sa v obale), neobsahujú všetky náležitosti účtovného dokladu a týkajúce sa inej spoločnosti ako MULTIRENT, s.r.o., znalec uviedol, že posudzoval účtovníctvo a účtovné doklady spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., vrátane výdavkových pokladničných dokladov, ku ktorým boli doložené príjmové doklady subjektu, ktorý sumu prijal. Doklady spoločnosti MULTIRENT mali číslovanie vzostupným spôsobom, ako stanovuje zákon. Ak doklad v prílohe tohto pokladničného dokladu, vystavený iným subjektom, neobsahoval poradové číslo v tomto prípade, je to chyba tej účtovnej jednotky, ktorá taký doklad vystavila. Na faktúru sú formálne požiadavky, ktoré stanovuje zákon, číslo, dátum, zmluvné strany, a potom je tam časť textu faktúry, kde sa popisuje, čo bolo predmetom tohto zmluvného vzťahu, či sa jednalo o poradenstvo, materiál, alebo iné služby. Táto vecná stránka nie je v zákone vôbec upravená. Je na posúdení správcu dane, ale aj iných subjektov, ktoré využívajú účtovníctvo ako zdroj informácií, aby tieto informácie využili. Na otázku prokurátora, či z pohľadu znalca má nejakú vypovedaciu hodnotu situácia, ak v zozname ním skúmaných dokladov sú zaznamenané výdavky spoločnosti Ekopetrol voči spoločnosti RBL v sume 1.071.000,- Sk (príloha č. 5), ide o údaj týkajúci sa výdavku voči spoločnosti RBL, a fakt, že spoločnosť RBL za zdaňovacie obdobie za rok 2006 nepriznala žiadne zdaniteľné príjmy; či tieto fakty nejakým

spôsobom súvisia; či sú relevantné, znalec odpovedal, že sa nevie vyjadriť, pretože táto spoločnosť nevykázala alebo nevedla účtovníctvo.

Na ďalšie otázky obžalovaného znalec odpovedal, že v každom účtovnom doklade musí byť vyplnená vecná stránka pre to, aby ju bolo možné zaúčtovať. Pri pohľade na obžalobu znalec uviedol, že ide, povedzme, o dve faktúry, ktoré sú uvedené ako vydané spoločnosťou MULTIRENT, tieto sú zaúčtované v účtovníctve spoločnosti MULTIRENT, vstupujú do celkových výnosov a podľa účtovnej závierky za rok 2006 boli vykázané v účtovných bilanciách - súvaha a výsledovka (výkaz ziskov a strát), takže neboli zatajené.

V konaní bola predvolaná ako svedkyňa J. X., ktorá však ako príbuzná obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila právo na odopretie výpovede. V prípravnom konaní nebola vypočutá.

Svedkyňa F. X. na hlavnom pojednávaní dňa 11. 2. 2016 uviedla, že nemá vedomosť o predmete konania, v predvolaní si prečítala, pre čo je obžalovaný trestne stíhaný. Pozná ho od roku 2008, robila mu účtovníctvo pre firmu UNICOM INVEST, a.s. Pre firmu MULTIRENT a RBL mu mohla robiť účtovníctvo asi v období od roku 1999 do roku 2004. Firmu RBL robila pred 6 rokmi a firmu MULTIRENT pred 2 - 3 rokmi. Pre účely spracovania účtovníctva jej obžalovaný predkladal príjmové, výdavkové pokladničné doklady, faktúry. Doklady mali všetky náležitosti pre účtovanie. Nosil ich osobne. Nespomína si, ako jej odôvodnil potrebu dodatočného spracovania účtovných dokladov. Po spracovaní mu účtovné doklady odovzdala. Nemali odovzdávací protokol, keď jej doklady odovzdal. Takto to nerobili, ani vtedy, keď mu doklady odovzdávala následne ona. Daňové priznania mu nespracúvala. Každý jeden rok bol uzavretý riadnou účtovnou závierkou s riadnymi dokladmi, súčasťou bolo aj daňové priznanie. Ona na daňový úrad neodnášala tieto doklady, ani daňové priznanie za neho nepodávala. Účtovníctvo mu spracúvala dodatočne, to vie určite, a to naraz. Vie, že RBL mu spracovala asi v lete v roku 2011. MULTIRENT spracovala v jeseni 2013. Nespomína si, či mal pripomienky alebo otázky ku jej výstupom. Spolupráca s ním bola rýchla, doniesol doklady naraz, stretli sa asi dvakrát. Nevie, či robila účtovníctvo za rok 2006 spoločnosti MULTIRENT. Nepamätá si už konkrétne na jeho obchodných partnerov. Pri spracovaní jeho dokladov neprišla na nič zvláštne, išlo len o to, že spracovať doklady za 6 rokov bolo náročné. Bolo treba študovať zákony, a vie, že už nebude robiť spracúvanie za také dlhšie obdobie. Vravil jej, že doklady mal spracované, ale mal to na disketách a tie sa mu zničili. Myslí, že pri firmách RBL a MULTIRENT účtovníctvo nebolo rozsiahle. Účtovníctvo pre firmu MULTIRENT robila možno v roku 2012, 2013, ale určite jednorazovo. Podklady predložené obžalovaným mali všetky náležitosti potrebné k zaúčtovaniu. Daňové priznanie spoločnosti MULTIRENT za rok 2006 podal obžalovaný.

Z protokolu Daňového úradu Liptovský Mikuláš kontrolovaného daňového subjektu spoločnosti Multirent, s.r.o., Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 4. 2009 mal súd preukázané, že dňa 9. 1. 2009 bola vykonaná daňová kontrola podľa pomôcok. Z obsahu protokolu vyplýva, že obžalovaný sa v deň začatia kontroly dňa 9. 1. 2009 na daňový úrad nedostavil, ani nepredložil doklady k daňovej kontrole. Rovnako sa nedostavil ani na ďalší určený termín dňa 9. 2. 2009, ani na ďalší termín určený na 9. 3. 2009. Dňa 27. 3. 2009 príslušníci OO PZ Liptovský Mikuláš predviedli obžalovaného na daňový úrad, kde s ním bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní. Obžalovaný sa vyjadril, že doklady ku kontrole daňového priznania právnickej osoby za rok 2006 predloží na daňový úrad dňa 15. 4. 2009, avšak k uvedenému dátumu, ani do dňa vyhotovenia protokolu, t. j. 20. 4. 2009, doklady nepredložil.

Na základe pomôcok daňový úrad zistil, že daňový subjekt podal 2. 4. 2007 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2006, v ktorom vykázal na riadku 100 výsledok hospodárenia 0, na riadku 500 základ dane 0. Tabuľka F, kde sa uvádzajú celkové výnosy a náklady, nebola vyplnená vôbec. Zamestnanci správcu dane na základe dožiadania daňového úradu Nitra II vykonali dňa 2. 4. 2008 miestne zisťovanie na adrese sídla daňového subjektu Multirent, s.r.o., Štúrova 37, Liptovský Mikuláš, uvedeného vo výpise z obchodného registra Okresného súdu Žilina. Zistené bolo, že spoločnosť sa na uvedenej adrese nenachádza. Daňový úrad Liptovský Mikuláš predvolal obžalovaného ako jediného konateľa spoločnosti Multirent, s.r.o., Liptovský Mikuláš, na ústne pojednávanie na deň 7. 5. 2008. Napriek doručeniu predvolania do vlastných rúk sa na ústne pojednávanie nedostavil. Opakovane bol predvolaný na ústne pojednávanie na deň 2. 6. 2008. Daňový úrad Nitra II doložil fotokópie dokladov: 1. sprostredkovateľská zmluva uzatvorená medzi RBL, s.r.o., Liptovský Mikuláš, a spoločnosťou Fintrade Nitra, s.r.o., Nitra, zo dňa 27. 3. 2003.

2. zmluvu o zabezpečení predmetu sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa 27. 3. 2003 pre spoločnosť Fintrade Nitra, s.r.o., uzatvorenú medzi spoločnosťou Multirent, s.r.o., Liptovský Mikuláš, a RBL, s.r.o., Liptovský Mikuláš.
3. príjmový pokladničný doklad vystavený firmou Multirent, s.r.o., bez čísla zo dňa 28. 4. 2006 na sumu 1.376.000,- Sk.
4. výdavkový pokladničný doklad vystavený firmou Fintrade Nitra, s.r.o., Nitra, bez čísla, zo dňa 28. 4. 2006, na sumu 1.376.000,- Sk.
5. sprostredkovateľská zmluva uzatvorená medzi spoločnosťou RBL, s.r.o., a Fintrade Nitra, s.r.o., zo dňa 26. 1. 2005.
6. zmluva o zabezpečení predmetu sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa 26. 1. 2006 pre spoločnosť Fintrade Nitra, s.r.o., uzatvorená medzi Multirent, s.r.o., a RBL, s.r.o., zo dňa 26. 1. 2006.
7. faktúra č. 2006/001 zo dňa 10. 4. 2006 na 6.747.600,- Sk vystavená firmou Multirent pre firmu Fintrade Nitra, s.r.o.
8. príjmový pokladničný doklad vystavený firmou Multirent, s.r.o., bez čísla, zo dňa 20. 4. 2006 na 6.747.600,- Sk.
9. výdavkový pokladničný doklad vystavený firmou Fintrade Nitra, s.r.o., Nitra, bez čísla zo dňa 20. 4. 2006 na 6.747.600,- Sk.

Obžalovaný Z. J. Š. bol jediným konateľom spoločnosti RBL, s.r.o., a Multirent, s.r.o. Pri ústnom pojednávaní predložil originály všetkých vyššie uvedených dokladov. Podľa vyjadrenia obžalovaného uvedeného v zápisnici o ústnom pojednávaní, bolo získanie zákazky - speňaženie majetku, vytriebenie spisovej agendy úpadcu AGROMECHANIKA NOVA, Lužianky, získanie zákazky - archivácia celej spisovej registratúry spoločnosti TAZ, a.s., v likvidácii, Trnava, a tiež sa vyjadril, že zákazky vybavoval on osobne. Na otázku, či účtovné doklady súvisiace s predmetnými zákazkami sú zaúčtované v účtovníctve daňového subjektu Multirent, s.r.o., v roku 2006, uviedol, že nevie predložiť kompletné účtovníctvo firmy, nakoľko prebieha komplexná kontrola a skompletizovanie účtovníctva za celé obdobie existencie firmy od roku 1997. K dohodnutému termínu 15. 4. 2009 obžalovaný doklady nepredložil. Z dokladov, ktoré mal daňový úrad k dispozícii vyplýva, že celkové príjmy daňového subjektu Multirent, s.r.o., boli za rok 2006 vo výške 8.123.600,- Sk. Daňový subjekt nevykázal v daňovom priznaní za rok 2006 žiadne výnosy, pričom správca dane stanovil výnos pre určenie dane podľa pomôcok vo výške 8.123.600,- Sk. Obžalovaný v daňovom priznaní právnickej osoby za rok 2006 nevykázal žiadne náklady a v priebehu procesu určovania dane podľa pomôcok nepredložil na daňový úrad žiadne doklady, ktoré by preukazovali vynaloženie nákladov na dosiahnuté príjmy.

Pri určení daní neboli správcom dane zistené žiadne okolnosti, z ktorých by vyplynuli výhody pre daňový subjekt a ktoré by ovplyvňovali výšku dane. Výška určenej dane bola v sume 1.543.484,- Sk.

Nielen z protokolu Daňového úradu Liptovský Mikuláš, ale i z daňového priznania spoločnosti Multirent, s.r.o., za zdaňovacie obdobie od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006, mal súd preukázané, že obžalovaný ako jediný konateľ spoločnosti Multirent, s.r.o., predložil daňové priznanie, v ktorom nevykázal žiadne výnosy, ani náklady.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že štát neutrpel žiadnu ujmu, a že daňová povinnosť jemu vyrubená daňovou kontrolou je nesprávna, aj keď si fakticky za to môže sám, nakoľko nestihol predložiť potrebné doklady svedčiace o nákladoch spoločnosti. Spoločnosť mala viaceré výdavky pre spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., Hotelia, s.r.o., RBL, s.r.o., tvrdiac, že išlo o výdavky v objeme približne 11.800.000,- Sk, a príjmy mal 12.000.000,- Sk. Vo vzťahu ku spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., malo ísť o výdavok v sume 10 mil. Sk, pre spoločnosť Hotelia, s.r.o., malo ísť o 800.000,- Sk. Podstata argumentácie obžalovaného spočívala v poukazovaní na výdavky, ktoré sa týkali spoločností personálne vzájomne prepojených. Obžalovaný dodatočne predložil účtovné doklady - príjmové a výdavkové pokladničné doklady medzi uvádzanými spoločnosťami, vypracované ním osobne. Spoločnosť Hotelia, s.r.o., vo vzťahu ku ktorej mala mať podľa vyjadrenia obžalovaného spoločnosť Multirent, s.r.o., výdavky, za obdobie roku 2006 nepodávala daňové priznanie. Zo zistení správcu dane vyplýva, že spoločnosť RBL, s.r.o., za zdaňovacie obdobie roku 2006 daňové priznanie nepodávala.

Obžalovaný ďalej argumentoval tým, že cez spoločnosť Multirent, s.r.o., sa poskytovala pôžička spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., ktorá potrebovala začiatkom novembra 2006 vložiť do rakúskej banky na svoj účet sumu 300.000,- dolárov. Na jednej strane obžalovaný tvrdil, že spoločnosť Multirent, s.r.o., mala

výdavok, ktorý kompenzuje daňové príjmy spoločnosti, a to išlo o výdavok voči spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., vo výške 10 mil. Sk, kým na druhej strane tvrdil, že celá transakcia nebola v pravom slova zmysle ani príjmom, ani výdavkom spoločnosti Multirent, s.r.o. Zmluvný vzťah medzi firmami Ekopetrol, s.r.o., a Multirent, s.r.o., spočívali v tom, že firma Multirent, s.r.o., ako sprostredkovateľ uskutočnil vo svojom mene sprostredkovanie obchodov s nitrianskou spoločnosťou Fintrade, aj Nanu, s tým, že tieto finančné prostriedky budú preukázané Ekopetrol, s.r.o., ako ich príjem a spoločnosť Multirent, s.r.o., dostane zaplatené len za sprostredkovanie obchodu. Spoločnosť Multirent, s.r.o., pri sprostredkovaní obchodu vyfakturovala odmenu, a tú spätne prefakturovala spoločnosti Ekopetrol, s.r.o., kde bol príjem potrebný. Účtovne to bol výdavok za poskytnutie služby. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že výdavok pre spoločnosť Ekopetrol, s.r.o., bol odmenou pre X. O. za vybavovanie investičného úveru. V čase pred podaním znaleckého posudku znalca R. Z. H. Ď., R., z rozsudku Krajského súdu Viedenskej Nové Mesto, Rakúska republika, č. k. 41Hv 125/08f, na ktorý sa obžalovaný odvolával, a ktorý by mal byť dôkazom o skutočnom výdavku spoločnosti Multirent, s.r.o., ani zo žiadneho iného listinného dôkazu nevyplývalo, že by spoločnosť Multirent, s.r.o., mala výdavky, v dôsledku ktorých by bola znížená daňová povinnosť, alebo táto bola nulová. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 7. 3. 2017 v rámci svojej obhajobnej argumentácie uviedol, že ak by skutočne chcel nezaplatiť z príjmov štátu dane, nerobil by to takýmto spôsobom. V roku 2007, keď mal podať daňové priznanie za 13 spoločností, z ktorých polovica nevykonávala žiadnu činnosť, 12. 3. 2007 mu prišla výzva na nástup trestu odňatia slobody. V tom období mu zlyhal obchod v Rakúsku a vzhľadom na nástup trestu bolo jeho prvoradou povinnosťou doplatiť peňažný trest, aby do výkonu trestu nemusel nastúpiť. Priznal, že nemal čas dorobiť daňové priznanie, jednotlivé kolónky boli nedorobené, nebolo to úplné. Požiadal rodinu, aby aspoň zanesli daňové priznanie na daňový úrad s tým, že vedel, že do 5 rokov to môže dať všetko do poriadku. Nepodarilo sa mu však zohnať peniaze na zaplatenie peňažného trestu, preto musel ísť do jeho výkonu, následne prišiel o rodičovský dom, nastúpili exekúcie a mal problém prežiť. V roku 2010/2011 boli robené kontroly, daňový úrad požadoval doklady, a keďže ich nemal všetky k dispozícii, nemal kompletné účtovníctvo z dôvodov, ktoré uviedol, tak daňový úrad urobil kontrolu podľa pomôcok. Vyšetrovateľ mu neposkytol dostatok času, aby to všetko mohol dať do poriadku. Daňový úrad nemohol rozhodnúť správne, rozhodol na základe náhradného riešenia, ktoré správne nebolo. Účtovníctvo, ako také, je urobené správne. Všetky jeho obchodné prípady realizoval nie pre to, aby nelegálne získal peniaze. Tri firmy: Multirent, Ekopetrol a RBL, Hotelia úzko spolupracovali a firmy sú povinné presne si zadefinovať činnosti a vecnú náplň obchodu. Keby chcel naozaj nelegálne obráť štát o peniaze, mal by všetko ukázkovo spracované a nestál by pred súdom. Činnosť spoločnosti musela byť jasne deklarovaná, inak by banka neposkytla peniaze. V danom období bola jeho situácia úplne jasná, musel zohnať peniaze na peňažný trest, aby nešiel do výkonu trestu, pričom neúplné údaje v daňovom priznaní mohol doplniť dodatočne. Výhrady prokurátora považuje za hypotetické otázky, na ktoré mal prokurátor právo, ale keby mu vyšetrovateľ poskytol dostatok času, mohlo by sa to všetko doriešiť. Nespáchal žiadny úmyselný trestný čin skrátenia dane. Daňové priznanie bolo urobené správne. Uvedomuje si jeho mieru zodpovednosti v tom, že mohol venovať viac pozornosti a času na podanie daňového priznania, ale v tom období musel zariaďovať množstvo vecí tak, aby mal čistý štít. Čo sa týka správy daňového úradu, že spol. RBL, s.r.o., nevykázala žiadne zdaniteľné obchody za rok 2006, on chce predložiť správu z daňového úradu vo veci oznámenia o výkone daňovej kontroly. Podľa neho, toto daňové priznanie v spise nie je. Možno potvrdenia dávala prokuratúra, ale nie je si istý, čo sa týka správ. Daňový úrad oznamuje, že 20. 4. 2007 vykoná kontrolu DPH za obdobie január až október 2006. Daňový úrad už tie priznania mal a kontroloval, resp. chcel skontrolovať jeho daňové priznania na DPH, v ktorých žiadal o nadmerný odpočet za obdobie od januára do októbra 2006, išlo spolu o sumu približne 100.000,- Sk. Táto daňová kontrola začala v dobe, keď bol vo výkone trestu pre nezaplatenie peňažného trestu v období od 10. 4. 2007 do 12. 6. 2007. Keďže nevedel o tejto daňovej kontrole, nemohol predložiť žiadne doklady o kontrole týchto nadmerných odpočtov, preto daňový úrad 31. 5. 2007 uzavrel túto daňovú kontrolu opäť pomocou pomôcok, neuznal mu oprávnenosť týchto nadmerných odpočtov, preto prokuratúre napísal do správy, že spoločnosť RBL nemala za rok 2006 žiadne zdaniteľné plnenie, čo sa však nezakladá na skutočnom stave vecí. Nadmerné odpočty vznikajú, keď daňový subjekt platí za služby alebo tovary, a tým vznikajú zdaniteľné plnenia. Do tejto daňovej kontroly daňový úrad už nezahrnul posledné dva mesiace v roku 2006, nakoľko neboli kontrolované v rámci tejto daňovej kontroly. Tým, že sa nemohol zúčastniť tejto daňovej kontroly, nemohol potvrdiť oprávnenosť týchto nárokovateľných nadmerných odpočtov DPH, a súčasne tak prišiel o cca 100.000,- Sk, ktoré by mu bol daňový úrad z týchto odpočtov vrátil.

V rámci konania obžalovaný predložil jednotlivé daňové priznania za mesiace január až október 2006, s obsahom ktorých bolo oboznámené v súlade s ust. § 269 Trestného poriadku. K uvedeným listinným dôkazom obžalovaný ďalej uviedol, že fotokópie si vyhotovoval na daňovom úrade, kde sú originály. Má trochu problém, keďže je vo výkone trestu od 27. 5. 2020, nevie zabezpečiť niektoré veci, čiže je mu ťažké predkladať nejaké listinné dôkazy, ktoré sú, podľa neho, dosť zásadné v tomto konaní, pretože vyvracajú námietky prokuratúry, a taktiež výhrady krajského súdu, ktoré si osvojil zo stanoviska prokuratúry. Jeho hlavným dôkazom, ktorý je už objednaný, je doplnenie znaleckého dokazovania, ktoré sa zaoberá vzájomnými fakturáciami medzi jeho štyrmi firmami s tým, že po vyhotovení znaleckého posudku bude úplne jasné a prehľadné, ako prebehol celý obchodný prípad v roku 2006. Vyvrátené budú výhrady prokuratúry, pričom sa nejedná o duplikát už existujúceho znaleckého posudku, ide len doplnenie o skutočnosti, z ktorých niektoré od prokuratúry akceptuje ako nejasné a je potrebné ich objasniť. Predložiť chcel ešte hlavný dôkaz spol. Ekopetrol, ktorým je zmluva o vybavovaní podnikateľského úveru v Rakúsku s tým, že sú tam vyčíslené náklady vo výške 400.000,- eur, ktoré musel zaplatiť, aby mohol vôbec začať vybavovať predmetný úver vo výške 10 miliónov eur. Už len táto jediná nákladová položka je vyššia ako všetky príjmy všetkých jeho spoločností spolu. Nedokázal zatiaľ takúto zmluvu zabezpečiť na pojednávanie, ale je pravda, že je priložená v spise piešťanskeho súdu 1T/64/2010, kde to bolo tiež jedným z dôkazov. Na námietky prokuratúry a krajského súdu, že obžalovaný si viedol iba jednoduchý prehľad príjmov a výdavkov, čím chcela prokuratúra naznačiť, že je určite nepresný a nezodpovedajúci skutočnému stavu veci, k čomu chce uviesť, že podniká už dosť rokov na to, aby si vedel viesť základné účtovné záznamy dostatočne presne s tým, že jeho záznamy nie je možné predkladať daňovému úradu na kontrolu, pretože nemajú požadovanú formálnu podobu, ktorú daňový úrad vyžaduje. Taktiež, ďalšou námietkou bolo, že neopravil daňové priznania v lehote piatich rokov. Po uzavretí kontroly tejto spoločnosti pomocou pomôcok, už nie je možné dodatočne opraviť pôvodné podanie a berie sa výsledok kontroly za definitívny. V ostatných troch jeho spoločnostiach mal na opravu dostatok času. Vzhľadom k tomu, že všade uviedol nulovú daňovú povinnosť, aj keď skutočnosť bola iná, každá spoločnosť dosiahla stratu, takže oprava týchto daňových priznaní, kde by si mohol túto stratu uplatniť, nemala pre neho až taký význam. Dobrovoľne sa vzdal možnosti tieto straty odpočítať v budúcih daňových obdobiach. Chcel by ešte pripomenúť námietku prokuratúry a krajského súdu, že mal pri podávaní daňového priznania v spol. Multirent, od podania obžaloby, dostatok času na podanie opravného daňového priznania, ale zabúda sa na to, že obžaloba bola podaná 21. 4. 2011, a 9. 5. 2011 až do 10. 8. 2012 musel nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody trest uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/64/2010, teda reálne sa dostal k riešeniu dokladov a dôkazov voči firme Multirent až koncom roka 2012, v roku 2013. Dôležité je pripomenúť, že päťročná lehota na opravu daňových priznaní mu uplynula 31. 12. 2012, čiže asi štyri mesiace po mojom prepustení, teda, ani keby veľmi chcel, nemal možnosti dať tak rýchlo veci na pravú mieru. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 1. 10. 2020 predniesol návrh na doplnenie dokazovania doplnením jeho znaleckého posudku, tiež návrh na doplnenie dokazovania predložením zmluvy, ktorou spol. Ekopetrol poverila riaditeľa poisťovne Generali Rakúsko vybaviť a zabezpečiť pre spol. Ekopetrol úver vo výške 10 miliónov eur na výstavbu závodu na výrobu bioprísady do motorovej nafty, za čo mu bola spol. Ekopetrol povinná vyplatiť odmenu 400.000,- eur, podľa vtedajšieho kurzu 15 miliónov Sk.

K vyjadreniam obžalovaného prokurátor uviedol, že z daňového úradu boli zabezpečené všetky relevantné podklady, ktoré s vecou súvisia, tieto sú súčasťou spisu, predkladal ich ako dôkaz súdu. Vyjadrenie obžalovaného nemení absolútne nič, považuje ich za účelovú obranu, pričom ako dlhoročný podnikateľ plne si vedomý svojich zákonných povinností, zvlášť v oblasti správy daní, sa opakovane vyhovára na to, čo nestihol, pritom stihnúť mohol, či sám osobne alebo prostredníctvom iných osôb, a neurobil tak. Z hľadiska návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania prokurátor zdôraznil, že tieto argumenty a návrhy vychádzajú z čisto účelovej snahy obžalovaného zvrátiť dôkaznú situáciu v jeho prospech, avšak obžalovaný mal doteraz veľmi veľa času na to, aby relevantné dôkazy predložil. Napokon uznesenie krajského súdu, ktorým bol zrušený oslobodzujúci rozsudok, bolo vydané 27. 2. 2019, teda viac ako pred rokom. Obžalovaný nastúpil výkon trestu a stále má výhovorky na to, prečo nemohol konať. Žiadnym spôsobom, ani nový dôkaz, nemá z pohľadu prokurátora možnosť zvrátiť už zabezpečené dôkazy svedčiace v prospech obžaloby.

V súlade s ust. § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obžalovaným, lebo ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie a okolnosti, ktoré je možné zistiť už skôr navrhovanými dôkazmi.

Na ostatnom pojednávaní súd doplnil dokazovanie i oboznámením s obsahom spisu na č. I. 773 - správa o povesti, 795 - 796 - oznámenie polície o trvalom pobyte a zatknutí obžalovaného, 814 - správa o povesti, 822 - 823 - správa ÚVTOS o obžalovanom, 824 - 825 - odpis z registra trestov, obsah pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/117/2018, 2T/31/2016.

Za situácie, keď obžalovaný ani prokurátor nepredložili ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, pričom súd rešpektuje zásadu kontradiktórnosti konania, predsedníčka senátu vyhlásila dokazovanie za skončené a udelila slovo na záverečné reči v súlade s ust. § 274 ods. 1 Trestného poriadku.

Prokurátor v záverečnej reči poukázal na svoju predchádzajúcu záverečnú reč zo dňa 7. 3. 2017, ktorá je súčasťou spisového materiálu, a ktorú argumentačne doplnil i v rámci odôvodnenia odvolania, ktoré bolo súdu doručené 24. 10. 2018. V plnom rozsahu na tieto argumenty odkazuje, tieto sú uvedené aj v uznesení Krajského súdu Žilina zo dňa 27. 2. 2019, pričom dodáva, že celú argumentáciu, ktorú obžalovaný uvádzal v rámci doterajších prednesov, považuje za účelovú obranu, ktorá nemá základ v dôkazoch, ktoré by bolo možné akceptovať a vyhodnocovať v jeho prospech. Obžalovaný i na poslednom pojednávaní svojim prednesom v podstate naznačil, že sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti nesprávaj zodpovedne, čo sa týka vedenia účtovných dokladov a evidencie, čo sa týka personálnych prepojení jeho firiem a uvedené, čo sa týka plnenia daňových povinností hodnotí ako nezodpovednosť. Výsledky dokazovania bez pochyb svedčia tomu, že obžalovaný konal pri podávaní daňového priznania účelovo, vedomý si toho, že skutočnosti uvádzané v daňovom priznaní sú absolútne nepravdivé, keď v tomto daňovom priznaní uvádzal výsledky hospodárenia vo výške 0 Sk a rovnako i základ dane 0 Sk. Na predošlom pojednávaní obžalovaný uviedol, že tak konal spoliehajúc sa na to, že daňový úrad nemá dôvod robiť daňovú kontrolu. Ak by sa malo uveriť argumentom obžalovaného, že dôvodom uvádzania takýchto nepravdivých skutočností v daňovom priznaní je to, že bol v časovej tiesni pre nástup do výkonu trestu, na časové súvislosti prokurátor odkázal už v predošlých prednesoch, a teda obžalovaný by predsa neuvádzal v daňovom priznaní nulovú daňovú povinnosť, radšej by podal čisté daňové priznanie. Bez potreby uvádzať ďalšie argumenty sa prokurátor vyjadril, že vina je v plnom rozsahu preukázaná, vzhľadom k tomu navrhuje obžalovaného uznať vinným. Vzhľadom na jeho doterajší život, zabezpečené správy, odpis z RT, navrhuje uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Prihliadajúc na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku, a za ten čas nemôže prokuratúra, ani súd, len obžalovaný s jeho neúčinnými návrhmi na vykonanie ďalších a ďalších dôkazov, navrhuje ukladať trest na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň uložiť trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo jeho zástupcu podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka v polovici zákonnej sadzby.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že v celom rozsahu zotrváva a poukazuje na svoju záverečnú reč zo dňa 8. 3. 2017, ako aj na odôvodnenie odvolania, doručené tunajšiemu súdu 8. 9. 2017, a následne aj na záverečnú reč zo dňa 4. 9. 2018. Poukázal na znalecký posudok, ako aj na samotnú výpoveď znalca, ktorý aj dostatočne relevantným spôsobom vysvetlil problematiku a zároveň vyvrátil tvrdenia prokuratúry uvedené v obžalobe. Vzhľadom na celý priebeh dokazovania, či už výsluchom svedkov, obžalovaného, listinné dôkazy, navrhol, aby súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný. Má za to, že aby sa obžalovaný dopustil zločinu, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu, musia byť naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto zločinu. Ak absentuje čo i len jeden znak, nemohol spáchať predmetný zločin. Čo sa týka odbornej stránky, táto bola podrobne rozpísaná, rozobratá a vysvetlená znalcom z príslušného odboru. V danom prípade sú tu nejaké pochybnosti, súd by mal preto pri svojom rozhodovaní aplikovať zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného. V prípade, keby súd uznal obžalovaného za vinného, vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, navrhol, aby mu súd uložil s poukazom na § 39 ods. 1, 3 znížený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

Obžalovaný v záverečnej reči na pojednávaní dňa 1. 10. 2020 uviedol, že sa chce vyjadriť k tomuto konaniu, ktoré nasledovalo po vrátení oslobodzujúceho rozsudku Krajským súdom Žilina, v ktorom sa uvádza, že rozsudok bol zrušený pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, nie pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, ale preto, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Krajský súd vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, tzn., že v tomto prípade nemá krajský súd možnosť doplniť dokazovanie, pretože je to spojené s neprímeranými ťažkosťami. Má za to, že krajský súd jasne naznačil nutnosť doplniť dokazovanie o nové dôkazy, ktoré vyvrátia namietané nepresnosti alebo

domnienky, ktoré boli vytknuté oslobodzujúcemu rozsudku. Keďže mu súd odmietol na pojednávaní doplniť dokazovanie, hlavne o doplňujúci znalecký posudok, porušuje tým nariadenie krajského súdu, ktorým odôvodňuje zrušenie predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku zo dňa 4. 9. 2018. Chce pripomenúť najmä to, že obžaloba zo skrátenia dane a poisťného za spol. Multirent a jeho osobu ako konateľa, bola podaná na základe oznámenia daňového úradu, ktorý bol výsledkom daňovej kontroly spol. Multirent, ktorého výsledkom bolo stanovenie daňovej povinnosti pomocou pomôcok. Ustálená prax a judikáty hovoria, že tento dôkaz nie je postačujúci v trestnom konaní, preto je úlohou vyšetrovateľa zistiť vyšetrovaním, či skutočne došlo ku skráteniu dane. Vyšetrovateľ v tomto prípade neurobil jediný vyšetrovací úkon na odôvodnenie podania obvinenia prokuratúre. Vyšetrovateľ trištvrté roka strávil s tým, že ho údajne nemohol zastihnúť, potom si stanovil nezmyselnú podmienku dodania firemného účtovníctva spol. Multirent v lehote 14 dní, a ak ho nedodá, vec bude posunutá prokuratúre. Presne v tom istom čase s účtovníčkou dokončil požadované podklady ku kontrole firmy RBL, s.r.o., ktoré ako druhú svoju firmu vyšetroval vyšetrovateľ na pokyn daňového úradu. Tento vyšetrovateľ bol v tom istom čase s ním v neustálom kontakte, či telefonickom alebo osobnom, počkal potrebný čas, kedy bude možné podať požadované doklady. Následkom tohto vyšetrovania bolo zastavenie trestného stíhania, ktoré dozoroval ten istý prokurátor. Vyšetrovateľ vyšetrojúci spol. Multirent neurobil žiadny vyšetrovací úkon, čím konal protizákonne. On však veril, že prokuratúra mu takto vyšetrenú vec, resp. nevyšetrenú vec, vráti na došetrenie, ale na jeho prekvapenie mu prokurátor oznámil, že 21. 4. 2011 podá obžalobu na súd. Následkom takto nevyšetrenej veci sa potom odvíjala postupnosť jeho krokov v jednotlivých konaniach pred súdom a snaha zabezpečiť si potrebné dôkazy, okrem iného aj znalecký posudok. Vybral si zodpovednú účtovníčku mimo okresu Liptovský Mikuláš, aby nemohol byť napádaný, že využíva známosti na nekalé aktivity. Zabezpečil si erudovaného znalca, a tento vyvracia tvrdenia obžaloby a jasne hodnotí účtovníctvo ako verne zobrazujúce skutočnosť vo firme Multirent. Námietky prokuratúry v priebehu konania, ktorými spochybňuje účtovné doklady, odbornosť účtovníčky, alebo jeho snahu účelovo klamať, sú len snahou zachrániť svoju obžalobnú pozíciu spochybňovaním týchto skutočností. Námietky, ktoré prokuratúra vznesla v odvolaní voči oslobodzujúcemu rozsudku, sú z časti len domnienkami prokuratúry a z časti je to neodborný pohľad na bežne používané účtovníctvo. Kontrolou účtovníctva potvrdil znalec, že účtovníctvo je vedené riadne a v súlade so všetkými požiadavkami, pričom R.. Ď. je jeden z najskúsenejších odborníkov v tejto oblasti. Odbornosť je zárukou, že by sa nenechali manipulovať nejakými účelovými manipuláciami obžalovaného, ktorými by on chcel zakrývať skutočný stav veci, ich prácu považuje za záruku, že predložené doklady a ich vyhodnotenie je odborne bezchybné. Čo sa týka výhrad prokuratúry, niektoré je nemožné akceptovať, pretože určité skutočnosti môžu byť na prvý pohľad nejasné a vyžadujú si podrobnejšie vysvetlenie. Iba za týmto účelom v máji 2020 objednal doplňujúci znalecký posudok, ktorým žiada znalca Ď., aby doplnil znalecký posudok u spol. RBL, Ekoperol, Hotelia s tým, aby sa zamerail najmä na vyhodnotenie krížových operácií, ktoré boli medzi týmito prepojenými spoločnosťami vykonané. Podľa posledného vyjadrenia profesora Ď. potrebuje ešte dodať nejaké materiály, ktoré sa pokúsi zabezpečiť cez rodinu. Pokiaľ ide o daňové priznania za tieto jeho štyri spoločnosti, ktoré boli v tomto obchodnom prípade spojené, vyplývali z podstaty zamerania jednotlivých spoločností. Spol. Multirent, ako neplatca DPH, má v predmete činnosti sprostredkovanie, a z tejto činnosti pochádzali všetky príjmy v roku 2006. Spol. RBL, ako platca DPH, zabezpečovala dopravu tým, že kúpil na spoločnosť auto v obstarávacej cene dva milióny korún, ku ktorému existuje leasingová zmluva a všetky potrebné doklady. Spol. Ekopetrol, ktorá v predmete činnosti nemá sprostredkovanie, nemohla priamo získať peniaze, príjmy, namiesto spol. Multirent. Spol. Ekopetrol má v predmete činnosti len výrobu, na výstavbu ktorej bol predmetný úver v Rakúsku vybavovaný. Preto príjmy zo spol. Multirent prerozdelil tým pomerom, aký je uvedený v účtovníctve spol. Multirent, pretože keby spol. Multirent platila priamo náklady za vybavovanie úveru spoločnosťou Ekopetrol, tak by to bol neoprávnený daňový výdaj, pretože spol. Multirent si môže uplatniť len výdaje, ktoré súvisia s jej podnikaním. Preto príjem bolo nutné presmerovať do spol. Ekopetrol, a potom je nákladová položka vybavovania úveru plne akceptovateľná. Ako uviedol v dokazovaní, takmer všetky príjmy za rok 2006 skončili vo firme Ekopetrol, celkom asi 12 miliónov korún, a náklady presiahli 20 miliónov, čiže Ekopetrol skončil v hlbokej strate. Až do chvíle, kým nezistil, že sa stal obeťou sprenevery a finančné prostriedky vo výške 10 miliónov korún boli riaditeľom poisťovne Generali Rakúsko spreneverené, za čo bol v Rakúsku aj odsúdený. Toto sa stalo v mesiacoch august, september 2007 a spustili reťaz problémov. Keď bol odsúdený Okresným súdom Piešťany v konaní 1T/64/2010 za nevrátenie pôžičky 300.000 Sk, bol mu spoplatnený hypotekárny úver na rodičovský dom s rozostavaným penziónom v Pavčinej Lehote. Spol. RBL musela odstúpiť od leasingovej zmluvy na auto a ďalšie straty pokračovali. Preto nepovažoval za potrebné v takejto situácii opravovať daňové priznania v troch spoločnostiach, kde to bolo možné (mimo spol. Multirent),

pretože táto snaha viedla len k upresneniu výšky strát, ktoré tieto spoločnosti vykázali za rok 2006. Všetky tieto skutočnosti, ktoré uvádza, sú 100% odkontrolovateľné, pretože všetky tieto daňové plnenia boli uskutočňované s tretími stranami, ktoré nie sú s ním ani majetkovo, ani personálne prepojené. Vyhodnotením týchto skutočností formou znaleckého posudku by bola definitívne vyvrátená akákoľvek pochybnosť o nejakých nekalých účtovných operáciách na skrytie zisku spol. Multirent. Tu pripomína, že ak by aj chcel, resp. tak by aj mal, vykázaný zisk za rok 2006 spol. Ekopetrol, a opravil by daňové priznanie vykázaním zisku jeden - dva milióny (pozn. obžalovaného: čo je len teoretická úvaha), tak po sprenevere skoro všetkých zdrojov spol. Ekopetrol by prípadné trestné stíhanie spol. Ekopetrol mohlo byť za neodvedenie dane a poistného, ale keďže spoločnosť nemá prostriedky, tak by toto trestné stíhanie zastavené. Tento príklad uviedol iba kvôli tomu, že je jasné, že nepotreboval skrývať pred daňovým úradom nejaké zisky, pretože v dobe podpisu hlavnej zmluvy pri vybavovaní úveru, veril, že sa mu to podarí, už v roku 2007 bude môcť čerpať prvú tranžu úveru vo výške 2 milióny eur, čo bolo vtedy asi 76 miliónov korún. Na záver uviedol, že týmto postupom musí nahrádzať prácu vyšetrovateľa, ktorý zanedbal svoju zákonnú povinnosť. Už v prípravnom konaní mohli byť všetky tieto skutočnosti objasnené. Ak by to bol urobil, tak by bolo trestné stíhanie zastavené už na samom začiatku, a nemuseli by sa roky zaoberať zlyhaním práce OČTK. Bez odborného objasnenia všetkých týchto skutočností, príp. sporných alebo nejasných zistení, nie je možné spravodlivo rozhodnúť o obžalobe zo skrátania dane a poistného.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že obžalovaný bol v roku 2006 konateľom spoločnosti MULTIRENT, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 37, IČO: 36 370 037. V daňovom priznaní podanom 2. 4. 2007 deklaroval za sledované zdaňovacie obdobie v roku 2006 nulové príjmy, rovnako aj výdavky. Len na okraj súd uvádza, že obžalovaný na rozdiel od konštatovania správcu dane tvrdil, že mal vyššie príjmy, špecifikoval ich, pričom medzi týmito údajmi a listinnými dôkazmi zadováženými v konaní sú preukázateľné disproporcie. Rozsah príjmov tvrdených obžalovaným nekorešponduje s obsahom listinných dôkazov, ktoré obžalovaný predložil následne, a to ani s údajmi zapísanými v pokladničnej knihe. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že mal výdavky v rozsahu približne 11.800.000,- Sk a príjmy 12.000.000,- Sk. V pokladničnej knihe sú príjmy vyčíslené vo výške 17.814.348,- Sk. Obžalovaný uvádzal výdavky v sume 10.000.000,- Sk pre EKOPETROL, 800.000,- Sk pre spoločnosť HOTELIA, s.r.o., taktiež prevádzkové náklady, a v týchto tvrdeniach sú tiež rozpory oproti údajom z označenej knihy. Uvedené zistenia svedčia o viacerých účelovo prispôbovaných tvrdeniach obžalovaného, prezentovaných v priebehu konania. V daňovom priznaní boli uvedené nulové výdavky spoločnosti MULTIRENT, pričom v dodatočne doložených listinných dôkazoch to mali byť výdavky vo výške 17.821.000,- Sk, a výdavky sa týkajú personálne prepojených spoločností. Rozpor medzi tvrdením obžalovaného o výdavkoch prepojenej spoločnosti HOTELIA, s.r.o., a faktom, že táto spoločnosť za zdaňovacie obdobie v roku 2006 ani nepodala daňové priznanie, len zvyrazňuje pochybnosť tvrdení obžalovaného, a početnosť jeho firiem svedčí o zámere tzv. „prelievať“ peniaze, s cieľom minimalizovať rozsah odvodovej povinnosti. Podstatným v prebiehajúcom konaní je fakt, že obžalovaný v rozhodnom období nepredložil doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, a neurobil tak ani dodatočne, napriek viacerým výzvam daňového úradu. Logika tvrdení obžalovaného, že v inkriminovanom období bol v ťaživej osobnej situácii, je oslabená jednoduchým faktom, že každý daňový subjekt má možnosť požiadať o odklad podania daňového priznania, avšak obžalovaný to neurobil a naprávať nelegálny stav začal až po odhalení daňového úniku pracovníkmi správcu dane. Počas dlhého časového úseku, od kedy bol povinný podať daňové priznanie, až po trestné stíhanie, mal možnosť predložiť daňovému úradu, orgánom činným v trestnom konaní i súdu relevantné listinné dôkazy, avšak neurobil tak, a aj tvrdenie prezentované spracovateľke účtovníctva X., že sa mu zničili diskety s dôležitým obsahom týkajúcim sa tejto agendy, súd považuje za účelové. To, že obžalovaný predložil na preskúmanie účtovné doklady s veľkým časovým odstupom, tiež svedčí o jeho účelovom správaní, zvlášť, keď dodatočne predložené listinné dôkazy týkajúce sa prepojených obchodných spoločností, z hľadiska posúdenia ich originality, času vzniku, resp. vyhotovenia v spojitosti s tvrdenými obchodnými transakciami, sú sporné, a transparentnosť obchodnej činnosti obžalovaného tým trpí absenciou vierohodnosti.

K tvrdeniam obžalovaného o tom, že v preukazovaní jeho podnikateľskej bezúhonnosti mu bránil fakt, že bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd uvádza, že ani táto skutočnosť nebránila tomu, aby z faktického výkonu trestu požiadal daňový úrad o odklad daňového priznania. Celú argumentáciu obžalovaného o tom, že ak by chcel skutočne pripraviť štát o dane, urobil by to iným, teda premysleným spôsobom, súd považuje za účelovú, takticky premyslenú argumentáciu vedenú s cieľom „dotvoriť“ zdanie serióznosti

v podnikaní. I na poslednom pojednávaní obžalovaný opätovne tvrdil, že urobil objednávku na ďalší znalecký posudok, respektíve o jeho doplnenie, pričom kvôli časovej tiesni to doposiaľ nezrealizoval, odvolávajúc sa na súčasný výkon trestu odňatia slobody. Bez potreby bližšieho hodnotenia tohto ďalšieho alibistického prístupu obžalovaného súd v len krátkosti upriamuje pozornosť na dlhý čas, ktorý mal obžalovaný k dispozícii v čase, keď bol na slobode, až ku dňu posledného hlavného pojednávania.

Pri záverečnom zhrnutí, ctiac si právny názor nadriadeného odvolacieho súdu, súd prvej inštancie konštatuje jednu z najzákladnejších a podstatných skutočností, že obžalovaný deklaroval v podanom daňovom priznaní za sledované zdaňovacie obdobie roku 2006 nulové príjmy, rovnako aj výdaje. Obžalovaný v konaní predložil pokladničnú knihu, spracovanú pre účely hlavného pojednávania, pričom jeho vlastné, súd tvrdí, že účelové, tvrdenia nekorešpondujú s údajmi zapísanými v tejto knihe. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil výdavky vo výške približne 11.800.000,- Sk a príjmy 12.000.000,- Sk. V knihe sú príjmy vyčíslené vo výške 17.814.348,- Sk. Ako výdavky uviedol obžalovaný sumu 10.000.000,- Sk pre Ekopetrol, 800.000,- Sk pre spoločnosť Hotelia, s.r.o., a tiež prevádzkové náklady, avšak sú to rozdielne údaje oproti údajom z označenej knihy. Ako účelové možno hodnotiť i tvrdenia obžalovaného o výdavkoch spoločnosti Multirent, s.r.o., keď v daňovom priznaní boli uvedené nulové výdavky, a v knihe predloženej na hlavnom pojednávaní 17.821.000,- Sk, pričom, ako uvádzal i prokurátor, výdavky sa týkajú personálne prepojených spoločností. Výdavky voči spoločnosti Hotelia, s.r.o., sú v predloženej pokladničnej knihe deklarované, avšak táto spoločnosť, ako uviedol správca dane, za zdaňovacie obdobie roku 2006 ani nepodala daňové priznanie. Pokiaľ ide o spoločnosť RBL, s.r.o., u tejto, podľa vyjadrenia správcu dane, za zdaňovacie obdobie roku 2006 v rámci daňového priznania DPH neboli v roku 2006 priznané žiadne zdaniteľné obchody. U spoločnosti Ekopetrol, voči ktorej boli dokladované taktiež výdavky, možno poukázať na daňové priznanie dane z príjmov právnickej osoby za rok 2006, v ktorom súčet výnosov je deklarovaný 300.000,- Sk a výdavky vo výške 321.683,- Sk, čo je opäť v rozpore s údajmi deklarovanými obžalovaným na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o znalecký posudok, znalec vychádzal z účtovných dokladov predložených obžalovaným dodatočne, preto možno výsledky znaleckého dokazovania vyhodnotiť ako prameniace z formálne deklarovaných údajov, a tak výsledky znaleckého dokazovania nie sú spôsobilé zvrátiť dôkaznú situáciu v prospech obžalovaného, a teda znalecký posudok dodatočne predložený obžalovaným sa nejaví byť podstatným dôkazom. I samotný znalec sa vyjadril na pojednávaní, že účtovné doklady skúmal z formálneho hľadiska, pričom nemal možnosť zistiť, ako tieto doklady boli zahrnuté do účtovníctva firiem, ktoré vydali, resp. prijali doklady od spoločnosti Multirent, s.r.o., a iba predpokladá, že účtovníctvo a účtovné doklady verne zobrazujú účtovné skutočnosti. V priebehu konania bolo viackrát preukázané, že účtovníctvo obžalovaného nebolo vedené riadne, čo obžalovaný i sám priznával a uviedol, že nevedel účtovníctvo, mal iba jednoduchý prehľad príjmov a výdavkov a zháňal účtovníčku až dodatočne. V priebehu hlavného pojednávania, v júni 2013, oslovil pani účtovníčku X.. Vzhľadom k týmto skutočnostiam možno konštatovať, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že účtovné doklady existovali aj v čase podávania daňového priznania, nehovoril pravdu. Aj v kontexte jeho priznania, že nebol vzorným daňovníkom, súd uzatvára, že účtovné doklady boli „vyfabrikované“ až dodatočne na základe voľných úvah, pričom obžalovaný v priebehu pojednávania i sám priznal, že účtovníčka pri dodatočnom spracovávaní účtovných podkladov zle zaúčtovala - „namiesto výdavkového príjmu mal byť príjmový“. Autenticita a pravdivosť dodatočne predložených účtovných dokladov je spochybnená i tým, že v zásade všetky obchodné prípady medzi personálne prepojenými daňovými subjektmi mali byť realizované hotovosťnými platbami. Nedôveryhodná obhajoba obžalovaného je spochybnená podkladmi získanými od správcu dane, ktoré boli v priebehu konania predložené, a fakticky podporujú závery o spáchaní skutku obžalovaným. Tiež preukazujú aj iné pochybenia personálne spriaznených spoločností, zastúpených obžalovaným, pričom súd zdôrazňuje i prokurátorom prezentované zistenia správcu dane uvedené v správe, že spol. RBL, s. r. o., za zdaňovacie obdobie roku 2006 v rámci daňového priznania k DPH nevykázala žiadne zdaniteľné obchody, a že daňové priznanie k dani z príjmu právnických osôb za rok 2006 ani nepodala, no na druhej strane spol. Multirent, s. r. o., v tomto období vykázala výdaj voči tejto spoločnosti vo výške 1.071.000 Sk, taktiež zistenia, že spoločnosť Ekopetrol, s. r. o. za zdaňovacie obdobie roku 2006 v daňovom priznaní k dani z príjmov právnických osôb vykázala súčet výnosov iba vo výške 300.000 Sk, ale spol. Multirent, s. r. o. mala v tomto zdaňovacom období voči nej plnenie podľa dokladov predložených obžalovaným vo výške 11.350.000 Sk. A dôležitou je i informácia správcu dane, že spol. Hotelia, s. r. o. za rok 2006 nepodala vôbec daňové priznanie.

Zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a nasl. Trestného zákona sa dopustí ten, kto skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Napriek snahe obžalovaného zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti, pričom takéto oprávnenie mu legitímne vyplýva z Trestného poriadku, súd konštatuje, že je vinný tým, že ako konateľ spoločnosti Multirent, s.r.o., Liptovský Mikuláš, tým, že v daňovom priznaní za rok 2006 nevykázal žiadne výnosy, ani náklady, pričom daňovou kontrolou boli zistené príjmy spoločnosti vo výške 8.123.600,- Sk, teda 269.654,12 eur, vyplývajúce zo zdaniteľných obchodov uskutočnených pre spoločnosť Fintrade Nitra, s.r.o., preukázateľné príjmovými pokladničnými dokladmi, skrátil daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb spoločnosti Multirent, s.r.o., vo výške 1.543.484,- Sk (51.234,28 eur), teda v značnom rozsahu skrátil daň a naplnil tak všetky pojmové znaky zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, keď značným rozsahom v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok sumy prevyšujúcej sumu 266,- eur.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosť jeho nápravy, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V obci posledného trvalého bydliska R. S. obžalovaný nie je bližšie hodnotený. Adresa trvalého bydliska mu bola zmenená na základe žiadosti nového majiteľa nehnuteľnosti č. XXX, od 20. 11. 2013. Obci nie je známe, či sa obžalovaný dopúšťal protispoločenskej činnosti. Jeho správanie nebolo predmetom prejednávania v komisii pre verejný poriadok, a ani mu nebolo uložené žiadne opatrenie zo strany obce. Na adrese R. S. Č.. XXX sa nezdržiava od októbra 2009, kedy si uplatnil vlastnícke právo k budove a pozemkom nový majiteľ, ktorý nehnuteľnosti získal v exekúcii.

Obžalovaný má doposiaľ šesť záznamov v registri trestov. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/97/1999 bol odsúdený pre trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 1. 1. 2006 a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. 1. 2006. Uložený mu bol peňažný trest vo výške 700.000,- Sk a náhradný trest odňatia slobody na 12 mesiacov, s nariadením výkonu časti náhradného trestu odňatia slobody, pri uložení trestu zákazu činnosti spočívajúcej v obchodovaní s cennými papiermi na dobu 5 rokov. Trest vykonal 2. 10. 2006. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2004 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 4 roky do 23. 2. 2011, uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Probačný dohľad bol predĺžený 20. 5. 2008 na 3 mesiace. V časti bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/97/1999.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2007 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Uložený bol peňažný trest vo výmere 25.000,- Sk s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody na jeden mesiac. Zaplatil 17. 6. 2009, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/64/2010 bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uložený mu bol súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zrušený bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2004 zo dňa 14. 4. 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/43/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/51/2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podmienečne prepustený bol 9. 4. 2015 s uložením probačného dohľadu v skúšobnej dobe 3 roky. Uvedený trest je súhrnný a spoločný, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2004 bol zrušený, rovnako ako rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/64/2010.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/21/2016, zo dňa 1. 10. 2018 bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona pre skutok z roku 2014, pričom uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti prijímať peňažné prostriedky od fyzických osôb a právnických osôb za účelom ďalšieho zhodnocovania na 5 rokov.

V súvislosti s riešením otázky, či sa dopustil obžalovaný trestnej činnosti v rámci tzv. zbiehajúcej sa trestnej činnosti, bolo obsahom pripojených spisov a rozhodnutí preukázané, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy, pretože viacčinný súbeh bol tzv. „preťatý“ rozsudkom vyhláseným súdom prvého stupňa, vyhláseným medzi spáchaním časovo prvého skutku a časovo posledného z viacerých dotknutých trestných činov, a to s poukazom na fakt, že za trestnú činnosť vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/66/2004 bol vyhlásený rozsudok dňa 20. 2. 2007, za trestnú činnosť vedenú pred Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 1T/64/2010 bolo vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie dňa 4. 11. 2010 a za trestnú činnosť vedenú na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/43/2013 bol dňa 6. 3. 2014 uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zrušením výroku o vine a treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/64/2010 a výrok o treste v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2004 zo dňa 20. 2. 2007. Teda v prejednávanej trestnej veci sa dopustil obžalovaný trestnej činnosti dňa 2. 4. 2007, za ktorú sa mu ukladá trest samostatný, lebo pred spáchaním trestnej činnosti, ktorej sa dopustil v prejednávanej veci dňa 2. 4. 2007, bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2004 zo dňa 20. 2. 2007 za trestnú činnosť spáchanú v období od júla 2002 do septembra 2003. Na uvedenom závere nič nemení ani fakt, že výrok o treste uvedeného rozsudku bol zrušený neskorším rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/43/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/51/2014 - 252. Prejednávaný trestný čin, spáchaný po predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku, treba posudzovať ako recidívu (RT 34/1965).

V rámci úvah o druhu a výmere trestu sa súd tiež zaoberal otázkou hodnotenia existencie priťažujúcej okolnosti podľa ust. § 37 písm. m/ Trestného zákona, spočívajúcej v recidíve. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/66/2004 - 547 zo dňa 20. 2. 2007 bol obžalovaný Z.. J. Š. uznaný za vinného z trestnej činnosti spáchanej v období rokov 2002 a 2003, teda pred 14 - 15 rokmi. S poukazom na dobu, ktorá od uvedeného odsúdenia uplynula, ako aj fakt, že je zistiteľné, že trestnú činnosť, za ktorú bol vyššie uvedenými rozhodnutiami dotknutých súdov odsúdený, spáchal naposledy v roku 2007, súd v konečnom dôsledku vyhodnotil uvedené ako okolnosť smerujúcu k záveru a vyhodnoteniu, že priťažujúca okolnosť podľa ust. § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda predchádzajúce odsúdenie v tejto veci neberie do úvahy a na túto okolnosť neprihliada. S poukazom na uvedené preto pri úvahách o druhu a výmere trestu súd konštatuje rovnováhu podľa ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona, keď nebola zistená ani žiadna poľahčujúca okolnosť. Pri ukladaní trestu tak súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby v rozpätí 4 roky až 10 rokov. Z hľadiska sledovaného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj cieľa individuálnej a generálnej prevencie, súd považuje v prípade obžalovaného Z.. J. Š. trest odňatia slobody uložený bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 4,5 roka za trest primeraný, zohľadňujúci spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku i rovnováhu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, zdôrazňujúc, že popri predchádzajúcich odsúdeniach sa obžalovanému ukladá ďalší samostatný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o otázku zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, preukázané bolo, že za predchádzajúcu úmyselnú trestnú činnosť bol vo faktickom výkone trestu odňatia slobody od 10. 4. 2007, kým prejednávanú trestnú činnosť spáchal 2. 4. 2007. Keďže tak v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, rozhodol súd o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil prejednávaneho trestného činu - zločinu v súvislosti s vykonávaním funkcie štatutárneho orgánu, súd mu súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti - vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo jeho zástupcu podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka a vykonávať podnikateľskú činnosť podľa zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov vo výmere 48 mesiacov.

Súd pri ustálení skutkového stavu a skutkovej vety prejednávanej trestnej činnosti neakceptoval už v minulosti návrh prokurátora na úpravu skutkových zistení, t. j. úpravu skrátenej daňovej povinnosti na sumu 112.352,32 eur, prihliadajúc na rešpektovanie zásady jednoty a totožnosti skutku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.